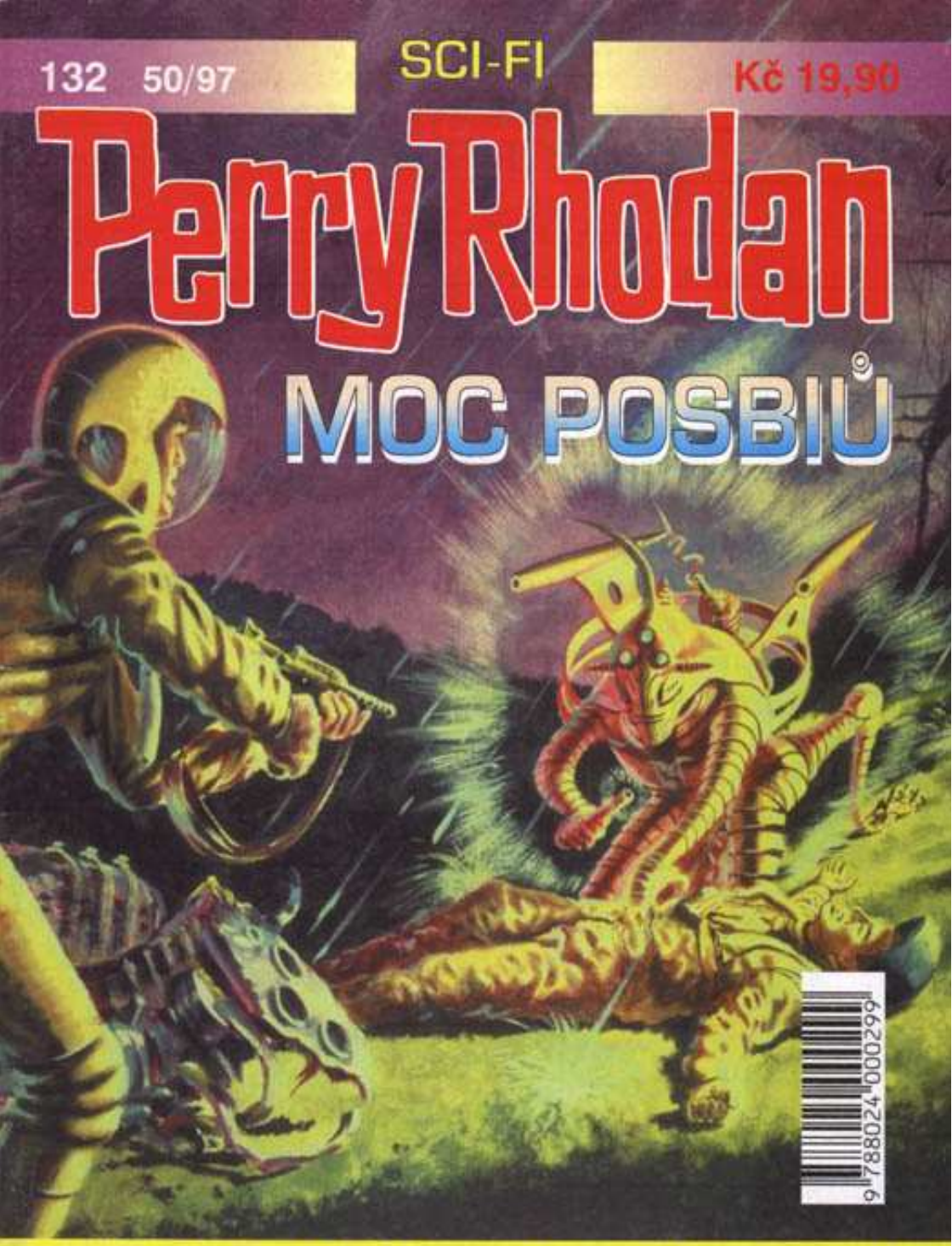
132 50/97 SCI-FI Kč 19,90

Perry Rhodan

MOC POSBIŮ

9 788024 000266

OD LEDNA 1998 NAVÍC PERRY RHODAN – THOREGON

KURT BRAND

Moc Posbiů

Knihovničko Perry Rhodan 132 Přeložil Jaroslav Kuťák Digitalizoval Pawwlik

Robotik Van Moders si díky výsledkům výzkumné práce získal v odborných kruzích dobré jméno. Přestože mu bylo teprve dvacet dva let, patřil v oblasti robotiky k nejlepším v oboru. Závistiví kolegové ho pomlouvali, že má příliš mnoho fantazie. Ostatní litovali, že ji nemají.

Administrátor Perry Rhodan si ho také všiml, protože při výzkumu nervového plazmatu Posbiů dospěl k odvážné teorii. Podle ní se Posbiové díky plazmě dokázali učit. Už bylo známo, že tento umělý produkt s biologickými funkcemi vyvolával pocity a tím Posbiům umožňoval emotivní účast na chování, a odborníci se domnívali, že tato plazma je také důvodem, proč pozitroničtí roboti Posbiové nenáviděli jakoukoliv podobu organického života.

* * *

Zpráva speciálního robota Meecha Hannigana byla vyhodnocena do všech podrobností. Její výsledky byly velmi důležité. Tak důležité, že se Perry Rhodan kvůli nim spojil s Atlanem. Bývalá Regentova flotila se ve všech koutech arkonidské říše nenápadně vydala na cestu. Jenomže změnit nenápadně pohyb 95 000 lodí nebylo ve hvězdokupě M13 dost dobře možné. Nežili tam jenom Arkonidané, ale i několik stovek dalších humanoidních národů, které pozorně sledovaly každé hnutí Arkonidanů a jejich lodí.

I přes politicky nejistou situaci v M13 a vinou neustále se objevujících revolt se Atlan připojil k Rhodanovým bezpečnostním opatřením.

Flotila dostala rozkaz vyhledat okrajovou část galaxie, která byla přivrácena k mlhovině Andromedy. Náhodou se tam pohybovala podstatná část flotily. Oficiálně nebylo nikde řečeno, o jakou akci se jedná.

Šéf Sluneční rozvědky Země a tím také nejlépe informovaný

muž v Galaxii Allan D. Mercant si s úlevou oddechl. Právě podal Rhodanovi hlášení.

„Přehnaný optimismus by nám nebyl nic platný," konstatoval Rhodan, když vyslechl souhrn hlášení Mercantových agentů.

Sluneční maršál se zarazil, pak ale Rhodanova slova pochopil. „Chápu, pane. Všechny pozitivní zprávy o hospodářské a politické situaci na jednotlivých planetách Arkonu propříště opatřím otazníkem. Pokud to mohu uzavřít: Modrá soustava si patrně nevšimla přesunu lodí naší flotily. Ovšem Akonané se soustřeďují na výstavbu své vlastní flotily, možná, že je to jejich opatření..."

„Mercante, vypadá to pro nás špatně. Velmi špatně. Pokud se na nás sesype lavina Posbiů dřív než čekáme, pak humanoidní bytosti v této Galaxii brzy vyhynou."

Reginald Bull, který seděl vedle přítele Perryho, se debaty neúčastnil, ale bylo na něm vidět, že je nespokojený.

Důvodů by se našlo dost a dost.

Mezigalaktický prostor se najednou proměnil v obrovské nebezpečí pro Galaxii.

Bully v duchu myslel na otázku, kterou před pár hodinami položil Van Modersovi: „Modersi, je v Posbiích život?"

Mladík se postavil do pozoru a pevně se mu zahleděl do očí než odpověděl: „Ne, pane! Podle všeho co víme, nebo o čem si myslíme, že to víme, není plazma biologická. Nevzešla z živého organizmu, nýbrž ze stroje. Nesmíme se nechat zmást faktem, že umožňuje citová hnutí. Vždyť i my dokážeme pomocí araských krystalů oživit v člověku jakékoliv citové hnutí, ať už to pokusná osoba chce nebo ne. Nikdo přitom nemůže tvrdit, že by krystaly byly biologické."

„V tomhle si rozumíme, Modersi," přitakal Bull. „Ale taky jste mluvil o počítačové šílenosti. Co jste měl na mysli?"

Moders ochotně vysvětloval:

„Počítačový rámec, ve kterém Posbi najde oblast svého zájmu, se pomocí plazmy uvolňuje. Počítač pak díky plazmě překonává vlastní možnosti. A to v každém jednotlivém Posbiovi, pane! Ale my nemáme přístroje, kterými bychom tento proces dokázali změřit. Naše informace se opírají jen a jen o dohady. Bloudíme v kruhu jako slepci."

„Vy sám jste ale přece vyslovil odvážnou teorii, že se Posbiové dokáží učit?"

„Pane, měl jsem příležitost setkat se s Posbii při akci na Fragu. Předtím jsem studoval planetu Mechanica. Uprostřed všech svých výzkumů jsem byl odvolán do akce. Při letu na Frago jsem pochopil určité souvislosti. Týkaly se právě zmíněné schopnosti Posbiů, že se dokáží poučit ze situace. Ovšem žádné důkazy dodnes pochopitelně nemám."

„Jste o tom však přesvědčen."

„Ano, pane!"

„A stejně tak jste přesvědčen, že Posbiové budou každopádně rozšiřovat sféru svých zájmů do Mléčné dráhy?"

„Ano, pane. Jsem přesvědčen, že jednoho dne můžeme prožít nejstrašnější invazi všech dob, pokud...," odmlčel se.

„Pokud co?"

„...pokud nenajdeme způsob, jak Galaxii tohoto nebezpečí zbavit, pane."

Rhodan vstal a přistoupil k oknu. Odtud promluvil s robotikem: „Modersi, je třeba, abyste mi vy a vaši kolegové ukázali cestu jak Posbiům čelit! A udělejte to co nejrychleji! Bez pomoci spolehlivých spolupracovníků nedokážeme vůbec nic. Na to nezapomínejte!"

Krátce nato přišel do kanceláře Sluneční maršál Mercant a Rhodan ho také informoval:

„Ohledně Posbiů momentálně přešlapujeme na místě, Mercante. Máme spoustu nashromážděného a ukořistěného materiálu, ale naši vědci jsou bezradní. Takže máme dost starostí na to, abychom si mohli dovolit nějaký útok ze strany Modré soustavy či další rebelie."

Mercant překvapeně pohlédl na šéfa. „Takhle vás neznám, pane. Zatím jste přece zvládl každou situaci."

Rhodan se usmál. „Díky za důvěru, Mercante. Ovšem ještě nikdy jsme nestáli před úkolem, který by skrýval tolik neznámých. Kdybychom aspoň věděli, kolika fragmentálními loděmi tahle robotská civilizace, disponuje nebo kolik má v mezihvězdném prostoru stanic. Otázka za otázkou, ale žádná odpověď. Takhle to tedy vypadá, můj milý Mercante. Podívejte se na Bullyho. Už několik hodin neřekl ani slovo."

„Přeháníš...," zabručel zrzek, ale mlčel dál.

* * *

Šéf rozvědky byl překvapen, když vstoupil do své kanceláře a našel tam Reginalda Bulla.

„Ale ale, jak jste měl předběhl, Bully?" zeptal se udiveně.

Bully se usmál a mávl rukou. Přešel rovnou k věci.

„Mercante, ta zpráva o intenzivní výstavbě lodí na Akonu mi dělá starosti. Nechtěl jsem o tom mluvit v Perryho přítomnosti. Má svých problémů dost."

„Vaše starosti mohu rozptýlit," přerušil ho šéf rozvědky. „Akonané zatím ještě nepostavili ani jednu loď a než dojde k prvnímu křtu paluby, uplynou ještě měsíce."

„Ale co když si Akonané najmou pár stovek lodí Skokanů? Víme přece, že ty hvězdný cikáni udělají za peníze všechno."

„Nemáte na ně zrovna pěkný názor.

„Taky ho hned tak nezměním, Mercante. Ještě jednou pořádně natlučte svejm agentům do palic, aby dávali pozor na flotilu Skokanů. Každej její pohyb hlásit! Já dám osobně vědět strážním stanicím."

* * *

Bullyho rozkaz pozorovacím jednotkám strážních stanic přišel pozdě.

Malý roj doutníkovitých lodí, každá šest set metrů dlouhá a dvě stě metrů v průměru, transitoval uvnitř Modré soustavy. Strukturální otřesy byly absorbovány pomocí nejnovějších akonských absorbérů. Osm těchto velmi drahých přístrojů však Skokany nestálo nic. Na rozdíl od jejich obvyklého chování byli Akonané velmi rozdávační, protože chtěli udělat vše pro to, aby se Skokani dostali k cíli nepozorovaně.

Totztal z rodu Těžkých, obr, který vážil více než sedmnáct metráků, se podíval na palubní hodiny.

Spokojeně se zašklebil. Obchod s Akonany opět zaplnil

pokladnu rodu. Po uzavření zakázky se roj už neskládal jen z osmi těžce vyzbrojených křižníku, nýbrž z deseti.

Jeho nejstarší syn Retzo zachytil před dvěma týdny hyperkomové vysílání. Nějaký Skokan chtěl vědět, jestli by Totztal byl se svými loděmi k dispozici. Takové náhlé zakázky přicházely Těžkým velmi často.

Těžcí pracovali jako stále připravená bojová pohotovost Skokanů. Každý, kdo si mohl dovolit patřičně zaplatit, si je mohl najmout. Byli najímáni velice často, protože skokanské rody nebojovaly jenom proti celému světu, aby si udržely obchodní pozice, nýbrž i proti sobě. Těžcí Skokani se už nevěnovali obchodu. Pouze válčili.

Totztalovi se jeho válečnické řemeslo poslední dobou dařilo lépe než kdy předtím. Měl pouze dobré obchody a nemohl si stěžovat.

A navíc mu nescházela nezbytná špetka štěstí, protože když přijímal tuhle poslední zakázku, tušil že to nebude jen tak, a měl pravdu - za výzvou anonymního žadatele se skrývala Rada Akonu.

Sedm jeho kosmických lodí se pak nepozorovaně proplížilo mezi strážními stanovišti Arkonu a Země až do Modré soustavy. Přistály na malé planetce nedaleko transmiterové stanice.

Ještě téhož dne se Totztalovi představili tři zmocněnci rady Akonu ze Spinxu. Totztal se s nimi stáhl do své kajuty a nechal je mluvit. Pak automaticky zavrtěl hlavou a rozchechtal se.

„Je to příliš nebezpečné," řekl.

Ti tři se pokoušeli patriarchu přemluvit, ovšem Totztal jim skočil do řeči a poznamenal: „Asi se ještě dnes vrátím. Co si vlastně myslíte? Takhle se obchody s námi neuzavírají! Najděte si někoho, kdo je hloupější než já."

Akonané, příslušníci národa dnešních Arkonidanů a v podstatě jejich předci, se na starce zlostně obořili. Nebyli zvyklí, že se s nimi někdo baví podobným stylem. Přestože nedávno utrpěli ponižující porážku, kterou jim uštědřil Perry Rhodan, byli ještě stále jednou z nejvyvinutějších civilizací Galaxie.

„Totztale, vyvinuli jsme strukturální absorbéry, které eliminují veškeré transice. Rada Akonu je ochotna jimi vybavit tvé lodě. Zadarmo."

„Zadarmo? S tím musím souhlasit... Ale co vaše nabídka? Změníte ji?"

„Totztale, to je součástí nabídky."

Těžký Skokan se znovu dunivě rozchechtal. Když se pak konečně uklidnil, chladně opáčil: „Akonané, tuhle poradu přerušíme. Vaše Rada patrně nechápe, že když přijmeme úkol, jdeme do toho naplno a nic neošidíme. To znamená, že nás každá taková akce stojí spousty peněz. Pozdravujte tu svoji Radu. Pokud se za tři hodiny standardního času nepropracuje k přijatelné nabídce, poletím zpátky. A teď si jdu dopřát polední spánek."

Tříčlenná delegace pochopila, že to myslí vážně. Totztal skutečně vstal a šel si lehnout.

Zhruba o hodinu později mu služba hlásila příchod pěti vyslanců Rady Akonu.

„Přiveď je ke mně, Atzto," přikázal muži stařec, „ale nedebatuj s nimi. My jsme pro ně jenom něco jako lepší polodivoši..."

„Pane, Akonané vás poslouchají, stojí vedle mě."

„No dobrá, tím líp," podotkl Totztal. „Tak mi je sem přiveď, Atzto!"

* * *

Z těch pěti nikoho neznal. Rada tedy poslala nové muže. Představili se mu. Totztal řekl: „Dobrá, posaďte se. Přejděme k věci."

Sotva však dosedli, Totztal udeřil pěstí do stolu a zahřímal: „Strukturální absorbéry sem nebo tam, to mě nezajímá. Já chci vidět peníze! Jenom peníze mě odškodní za nebezpečí, do kterého se pouštíme. Nenuťte mě, abych vám začal vyprávět o Pozemšťanech. Sami nejlíp víte, co je to za bojovníky. A přitom se opovažujete poslat mě do čertovy kuchyně s tak směšnou nabídkou?"

Vedoucí delegace se pokoušel proti Totztalově tvrzení protestovat, ovšem Těžký mávl rukou a impulzivně odmítal všechny protesty.

„Já mám se svými loděmi zjistit, co dělá arkonidská flotila na okraji Galaxie. Zároveň tam provádí manévry Sluneční flotila. Už

jste někdy slyšeli o Rhodanovi a jeho speciálních jednotkách? A vy chcete, abych se jim postavil do cesty? Kdepak, do toho já nejdu."

Akonané ho vyslechli a pak zvýšili nabídku. Chápali, že Skokan jenom smlouvá a že ho ten úkol dráždí, ale nezbývalo než mu vyjít vstříc.

Při pětadvaceti milionech Totztal řekl: „Dobrá, teď se na to můžeme podívat. Pětadvacet miliónů však bude tvořit pouze základ pro naše jednání. Nevím, jestli nebudete muset ještě pár milionů přihodit - to se ukáže až mi podrobně vysvětlíte, co po mně vlastně chcete."

Akonané byli rádi, že je ochoten naslouchat.

A byl to dobrý posluchač. Pozorně sledoval hvězdnou mapu a naslouchal akonanskému vysvětlování.

„U všech bohů Arkonu," zvolal nahlas, „tohle nejsou manévry! Vždyť se tam přeskupují desetitisíce lodí!"

Akonan, který mu vysvětloval situaci, se posměšně ušklíbl a řekl: „Když si uvědomíte, jak to uvnitř arkonidského Impéria vře, je to všechno tím tajuplnější. Arkon i Sluneční říše se ze všech sil snaží zastřít své úmysly. Zachytili a rozšifrovali jsme řadu hyperkomových zpráv..."

„Já vím, já vím, my také!" vyskočil Totztal jako bodnutý. „Ale to si vážně myslíte, že se odvážíme letět přímo do vosího hnízda, jen abychom ukojili vaši zvědavost? U všech hvězdných bohů, to je přece víc než sto tisíc křižníku! Ne, Akonané, ani za pětadvacet miliónů to dělat nebudu. Najděte si jiného hlupáka!"

Pět Akonanů na sebe zaraženě pohlíželo. V duchu mysleli na slova Velké Rady: v žádném případě se nesměli vrátit s prázdnou. Totztal byl nejspolehlivější a také nejrafinovanější ze všech Akonanů. Rada Akonu na něj byla odkázána!

Při třiceti milionech nabídky se Totztal snažil přemýšlet. Tahle fantastická suma ho dráždila. Představoval si, co všechno by si za ty peníze mohl pořídit, a v duchu ho napadlo slovo: Panotol. Ovšem nahlas je nevyslovil.

Nedaleko oblasti, kde se soustředily flotily Arkonu a Země, existovala jedna bezvýznamná sluneční soustava. Tamější slunce se podle arkonidského hvězdného katalogu jmenovalo Panot: zářilo

žlutě a bylo malé. Kroužily kolem něj dvě planety. Jedna byla žhavým peklem a druhá rovněž nebyla obyvatelná, protože měla příliš málo kyslíku a její povrch byl jednou velkou pouští. Ovšem pod pouští ležely obrovské zásobárny rud a drahých minerálů. Proto se tam mnoho Skokanů pokoušelo dobývat poklady.

Nicméně nikdo tam vinou nesnesitelných životních podmínek nevydržel dlouho.

Proto se sešly všechny skokanské rody, které do Panotolu investovaly, a na tajné konferenci se dohodly, že z planety Panotol udělají něco jako tajné vězení. Poloha osamělé soustavy, ležící mimo všechny běžné trasy, byla pro takový účel vhodná.

Během posledních desetiletí bylo pak na vězeňskou planetu vysazeno celkem přes šest tisíc Skokanů, kteří u svých patriarchů upadli v nemilost. Od té doby se těžba rud a minerálů na Panotolu stala lukrativní záležitostí. Našlo se i na čtyři tisíce Skokanů, kteří tam byli ochotni pracovat za vynikající platy.

Na největší základně začala postupně vznikat velká loděnice. Těžené rudy tvořily nejdůležitější surovinu pro výrobu lodí. Zatím se však loděnice věnovala alespoň opravám a vylepšování již hotových lodí.

Mnoho Skokanů proto přistálo na Panotolu, aby uvedly do pořádku své havarované a poškozené lodě, také proto, že zdejší loděnice měla bezkonkurenčně nízké ceny.

Totztalovi proletěly všechny tyhle věci hlavou. Měl plán. Ale nic neprozrazoval.

Byl připraven naslouchat Akonanům.

Pokračovali, ale po chvíli opět vytřeštil oči. Dlaní si přejel přes mocný vous a zavrtěl hlavou.

„Já mám vzít na palubu Antie?" zvolal mocným hlasem a tvářil se přitom zlostně. „A co ještě?"

Nyní museli Akonané s barvou ven.

Patriarcha pokyvoval hlavou: „Aha, takže velký akonský transmiter, hromadu vašich vědců a Antie! Raději bych naložil fúzní bomby, to vám povím.... A co když mě nějaká z jejich lodí zastaví?"

Akonan přispěchal s odpovědí: „Nové strukturální absorbéry znemožňují zaměření vaší transice!"

Totztal na něj lítostivě pohlédl. „To si myslíte vy! Jak málo znáte Pozemšťany! Nejsem o těch vašich absorbérech přesvědčen stoprocentně, to tedy ne! Ale doufejme, že fungují tak, jak tvrdíte. A co potom?"

Akonané se rozzářili. Byli přesvědčeni, že se Těžký zakousl do návnady.

„Přistanete na nějaké planetě a vyložíte Antie. Vynesete z lodi transmiter a postavíte ho tam. Netrvá to déle než pět hodin standardního času..."

Totztal zavrtěl mohutnou hlavou.

„Přistát na nějaké planetě? Pětatřicet milionů a platba před odletem! Nepřistaneme jen tak na nějaké planetě!"

„A na které, Totztale?"

Starý lišák se zašklebil, natáhl ruku a rozevřel dlaň: „Dejte sem peníze a já vám pak povím, kde asi pravděpodobně postavíme ten váš transmiter, aniž bychom přitom museli mít za zadkem tisíce lodí Pozemšťanů."

„Ne, s tímto požadavkem nemohu předstoupit před Radu. Musím mít fakta."

„Dobrá," překvapivě rychle souhlasil Totztal, vstal a vykročil ke stěně s hvězdnou mapou. „Tady se pohybuje podstatná část flotily. A támhle je soustava Panotu...," řekl a začal vysvětlovat svůj plán.

O půl hodiny později opustila pětičlenná delegace vyslanců transmiterovou stanicí planetku a vrátila se na Sphinx.

* * *

Uprostřed noci patriarchu vzbudili. Delegace se vrátila.

„To jste mi svůj souhlas nemohli poslat po interkomu?" šklebil se Totztal.

„Pozemšťané by ho mohli odposlechnout," odpověděl Akonan a zmateně pohlédl na starce, který se mu šklebil do tváře.

„Moc rád vidím, Akonané, že máte z Perryho Rhodana vítr. Kdybych ho míň nenáviděl, musel bych se mu obdivovat. Peníze máte?"

Měli. Totztal si je ani nepřepočítal. Předal balík hotovosti svému

druhému nejstaršímu synovi a jenom poznamenal směrem k Akonanům: „Pokud jste mě podvedli, všichni Těžcí se stanou vašimi nepřáteli. My držíme slovo. Vy ho držte taky."

O tři dny později byly ukončeny veškeré přípravy.

A nyní už měli za sebou první transici. Patriarcha byl sám ve své prostě zařízené kajutě. V myšlenkách si pořád dokola procházel nejlepší obchod svého života. Spokojeně si mnul ruce. Bavilo ho to... Rád se přilepil Rhodanovi k patám a taky se těšil, že si na planetě Archetz koupí nejméně dvě nové lodě. Peníze na to měl a ještě mu pět milionů zůstane.

Vtom kdosi zaklepal.

Vstoupil šéfinženýr Kugar. Uklonil se a začal: „Pane, ukončili jsme všechny kontroly. Akonské absorbéry pracují perfektně. Nepodařilo se nám zaměřit vnoření lodí, které nás následovaly. Lepší dárek nám Akonané nemohli dát."

V Totztalovi se ozval zdravý rozum. „Kugare, nenechte se unášet nadšením. Akonané nám nedali žádný dárek. Kdyby nás nepotřebovali tak nutně, zametli by s námi. Nesmíš jim věřit, Kugare. "

„Ale pane..., " vykoktal šéfinženýr.

„Kugare, " opáčil patriarcha. „Možná jsi lepší technik než já a rozumíš stovkám přístrojů, ale jinak jsi přece hlupák... Nech mě být."

Kugar zasalutoval a šel.

* * *

Oddělení vyhodnocování informací v Terranii si nemohlo stěžovat na nedostatek činnosti. Za poslední měsíc se počet spolupracovníků zdvojnásobil, ale přesto měli všichni pořád plné ruce práce.

Reginald Bull nazýval toto oddělení „čmuchalové", ovšem nemyslel to nijak zvlášť posměšně, protože ať chtěl nebo nechtěl, musel se práci těchto lidí obdivovat.

Přímé spojení mezi Sluneční rozvědkou a jeho kanceláří mu zprostředkovávalo doslova hromady informací.

Všechny přinášely zprávy o přeskupování flotily uvnitř Galaxie.

Bully vzal do ruky složku, na které stálo Mercantovo jméno, a u něj bylo připsáno: po přečtení vrátit.

Allan D. Mercant se nikdy nespoléhal na elektronická média. Bully popadl tužku a začal si při čtení materiálu dělat poznámky. Byly pro něj typické. Jako:

Divný. Nesmyslnej text - něco takovýho nemůže fungovat. Vejtaho. Oukej. Bez poznámek.

Při čtení si s textem nelámal hlavu. Jednoduše četl a nechal na sebe informace působit. Ohodnocoval je pak čistě podle citu.

Sotva se propracoval posledními papíry, zařídil vrácení materiálů Mercantovi. V termínovém kalendáři měl záznam, že musí v 10. 45 navštívit swoonské zbraňové techniky. Téma rozhovoru: transformační paprskomet Posbiů.

Když procházel předpokojem, oslovil ho videofon. Chtěl s ním mluvit Mercant. Bully se tvářil netrpělivě.

„Uděláme to jednoduše, Bully, " řekl sluneční maršál. „Porovnal jsem si vaše poznámky v protokolu s mými. Až na tři případy se naše názory shodují... Ale teď bych si s vámi rád promluvil o zprávě, kterou jsme před několika minutami dostali ze stanice FIF XXI. Máte čas?"

„Nesmí to trvat déle než deset minut. Mluvte, Mercante!"

„Mluví se tam o hypervysílání z paluby TOTZTA IX - což je bojový křižník Těžkého Skokana Totztala, rafinovaného chlapíka - pro planetu Panotol. Příjemcem je patriarcha Hunzkhin... "

„Ten otrokář?" přerušil ho Bully.

„Ano, ten!" potvrdil Mercant. „TOTZTA IX asi potřebuje generální opravu. Totztal se dotazuje, jestli pro něj mají místo v loděnici. "

„No a co, Mercante? Co mu v tom brání?"

„My!" lakonicky opáčil šéf rozvědky. „Planeta Panotol leží v blízkosti manévrovacího prostoru spojených flotil. "

„No a? Vyhlásili jsme snad Panotol za uzavřenou oblast?"

„Bohužel ne. Takové chyby se stávají. "

„Pořád vás nechápu, Mercante. Proč chcete vyvolávat rozruch? Polovina Galaxie beztak debatuje o přesunu flotil na okraj Mléčné dráhy. Tak toho Těžkýho nechte na pokoji a ať si letí do tý svý

loděnice. "

„Souhlasil bych, kdyby náhodou nešlo o Totztala, Bully. Je to lišák a kromě toho vůbec netušíme, kde se poslední dobou toulal. "

„My snad sledujeme pohyb lodí Skokanů, Mercante? To bych slyšel poprvý!"

„Většina je jich pro nás nezajímavá, v tom máte pravdu, ale o některé se zajímáme tím spíše. Totztal k nim patří. Chce letět do blízkosti našich flotil. To mě zneklidnilo."

„Tak ho cestou lapněte!"

„To se snadno řekne, Bully. Totztal nám s celou svojí flotilou zmizel!"

„Někdo zaspal, Mercante? A kdo?"

„Moment, právě mi přichází nové hlášení. Ano, týká se případu Totztal. Naše strážní lodě doletěly do míst, odkud byl vysílán hyperkom, ale nikoho tam nenašly. Nezaměřili jsme žádné strukturální otřesy. To je obsah hlášení."

Bully si znovu vzpomněl na Perryho varování, že v okrajových oblastech Galaxie nesmí v žádném případě dojít k rozruchu. Proto řekl: „Rozhodněte si to sám, Mercante, ale diplomaticky zdrženlivě. Pokud se k tomu dnes ještě dostanu, promluvím o tom s Perrym. Teď ale spěchám za Swoony. Doufejme, že si ty starosti děláte zbytečně."

„Doufejme," dodal Mercant.

Ale moc tomu nevěřil. Totztal mu ne a ne jít z hlavy.

* * *

Doktor Brandstroem varoval robotika Moderse. „Nepřehánějte to. Vaše energie není nekonečná. Nebudu vám pořád předepisovat povzbuzující prostředky. Jednou to musí skončit. Musíte se prospat. Poslechněte zkušeného lékaře."

Mladý robotik na něj pohlédl zarudlýma očima. „Rád bych vás poslechl, doktore, rád bych si na den a noc lehl a vyspal se. Ale pořád musím myslet na Posbie. Nedají mi spát. Vy je neznáte..."

Van Moders seděl v pohodlném křesle se zavřenýma očima. Přestal mluvit, ale najednou to s ním trhlo a napřímil se.

„Doktore, co jste mi to dal?"

„Spěte, Modersi, spěte," tiše se usmíval doktor. „Spěte. Už se cítíte líp?"

Van Moders se pomalu vracel do křesla. Jako by doktorova slova opakoval...

A usnul.

Brandstroem se usmál, zapnul spojení a řekl: „Postavte stráž k lůžku číslo 109. Pana Moderse vzbudit zítra touhle dobou. To je vše."

Otočil se na mladého experta a dodal: „Zítra bude svět vypadat o mnoho lépe, mladíku. Posbiové budou taky vypadat jinak..."

* * *

Svazek šestnácti křižníku městské třídy stál v temnotě mezigalaktického prostoru. Před třemi dny tyhle lodě vystřídaly jinou letku. Posádky odtud pozorovaly tajuplnou planetu Posbiů Frago.

Ani tato posádka nedělala nic jiného. Rozkaz zněl: sledovat provoz na Fragu, v žádném případě nepřipustit, aby došlo ke konfliktu s nějakou fragmentální lodí.

Bylo to nervy drásající čekání. Uvnitř Sluneční flotily se mluvilo o tom, že planeta Frago je jedna velká průmyslová továrna. Plula 92 000 světelných let daleko od M13 po dráze, která nebyla přesně změřena. Ale jedno se zdálo být zřejmé: planeta Frago kdysi bývala součástí mlhoviny Andromeda!

Skupina expertů kolem Perryho Rhodana se s touto téměř neuvěřitelnou skutečností mezitím seznámila. Vědcům z toho bylo úzko, protože Frago vlastně překonala propast mezi galaxiemi: přes dva miliony světelných let.

„Frago se blíží směrem k nám!" tvrdili experti.

„Frago se nachází těsně u hranic naší Galaxie!"

„Posbiové na Fragu zatím počítali jenom s protivníky z mlhoviny Andromeda, ale nyní museli pochopit, že mají nepřátele i v naší Galaxii, která je obydlena organickými bytostmi!"

Protivníci této teorie o odtržené planetě Frago vzrušeně odporovali. Poukazovali na Lauriny, neviditelné bytosti z mezigalaktického prostoru. Jako argument uváděli: „Naše představa

tohoto prostoru je zcela mylná. Teorie, že prostor mezi galaxiemi je prázdný a že v něm najdeme nanejvýš kosmický prach, se ukázala jako hloupá... "

Posádky šestnácti křižníku se nezajímaly o vesmírné teorie. Pro ně byla propast mezi galaxiemi pustá, děsivá a nudná.

Zhruba deset tisíc světelných let daleko od Fraga vytvořilo šestnáct lodí půlkruh a neustále kontrolovaly prostor. Frago bylo šestnáctinásobně střeženo.

* * *

„To je ale nuda, " ulevil si poručík Eskens na MADRIDU a otočil se ke svému příteli Daumierovi, zatímco z hyperkomu zněla zpráva o zachyceném vysílání, které přišlo odněkud z hlubin bezhvězdného vesmíru.

Poručík Daumier na přítelovu poznámku nereagoval. „Dej mi sem ten záznam!"

A o tři vteřiny později četl dešifrovaný text.

„Radši to ukážu starýmu. "

Muži, o kterém mluvil, bylo pětadvacet let, měl hodnost kapitána a jmenoval se George Lassalle.

Vtom si poručík Eskens všiml něčeho neobvyklého na oscilografu. „Podívejme se... Hleďme, hleďme..., " řekl a zmáčkl tlačítko. „To vůbec není pěkný... Tady Eskens. Sledujte oscilograf v sektoru jedna. Zdá se mi, že je to energetická amplituda. Co vy na to?"

Inženýři o čtyři patra níže, s kterými se spojil, se zatím zdrželi reakcí.

„Měli bychom možná vyhlásit poplach, " poznamenal jeden.

„Chceš kluky zbytečně budit a tahat z postele?" odporoval Eskens, který vášnivě rád spal. „Koukneme se na to sami. Nebude to startující loď, na to je moc široká. Doufejme, že je to nějakej Posbi..."

„Kroťte svou fantazii, poručíku Eskensi, " zvolal jeden z inženýrů.

Eskens shovívavě odvětil: „Snad ještě smím myslet nahlas.

Nashle, pánové. Jestli chcete vyhlásit poplach, tak prosím. Ale já se zesměšňovat nebudu!" S těmito slovy vypnul spojení.

Kdosi vstoupil do spojové centrály. Podle kroků poznal Daumiera. „Starej se na to skoro ani nepodíval, " nespokojeně oznamoval poručík.

„Proč to nestrčil do počítače?" zeptal se Eskens, aniž by spustil oči z oscilografu.

„Je u tebe něco nového?" zeptal se Daumier a vyhoupl se do křesla.

„Nic... "

Na palubě MADRIDU zavyly poplašné sirény. Na ostatních patnácti křižnících také. Daumier vyskočil a rozběhl se ke skříni se skafandry.

„Proč utíkáš, Daumiere? Zůstaň sedět. Oni ten poplach zase zruší. Máme na palubě pár civilistů, kteří jsou rádi důležití. "

Daumier věřil Eskensovi na slovo. Nechal skafandr ve skříni a znovu se posadil.

Od tří křižníku přišly zašifrované telekomové zprávy. Velký palubní počítač spojové centrály se pustil do práce. Ve velínu MADRIDU se na monitoru před velitelem rozzářila obrazovka a na ní text přijaté zprávy. Tři velitelé křižníku se ptali, co znamená ten poplach. Odkdy že jsou energetické amplitudy považovány za nalétávající fragmentální lodě?

Kapitán George Lasalle četl s podmračenou tváří i třetí dotaz. Tvářil se přitom jako bůh pomsty.

Pak poplach zrušil.

„Škoda, " poznamenal Eskens, „a máme po legraci. Amplitudy slábnou... "

* * *

Totztal, neotřesitelný pán rodu a autoritativní vládce roje svých lodí, dal akonským technikům jednoznačně najevo, kdo je tady pánem. Museli se jeho rozkazům podrobovat stejně jako všichni ostatní.

Skupině kazatelů Báalolu, Antiům, šel raději z cesty. Na rozdíl

od jiných patriarchů je nemohl vystát. Pohrdal všemi, kdo se pod rouškou religiozity pokoušeli uskutečňovat své kšefty.

I Antiové věděli že je prokoukl, takže se mu také vyhýbali.

Totztal se zdržoval ve velínu. Vlajkovou loď malé flotily řídil jeho nejstarší syn. Díky akonským strukturálním absorbérům se jim zatím dařilo vyhýbat rizikům.

Flotila letěla neznámým směrem. Totztal nechtěl ani trochu riskovat. Před technikou Pozemšťanů měl totiž respekt. Z tohoto důvodu nebyl stoprocentně přesvědčen o spolehlivosti absorbérů.

„Pane, " oslovil ho Retzo, jeho nejstarší, „po další transici budeme mít problémy s naší galaktickou pozicí. Budou scházet všechny tři vztažné body. "

„Retzo, když mi bylo tolik co tobě, takovými hloupostmi jsem si nelámal hlavu. Vypracuj si nové vztažné body. Jinak něco nového?"

Jeho nejmladší syn Ratz to cítil jako výzvu. „Dvě zprávy z centrály, pane. "

„Dej to sem, Ratzi!" zavrčel patriarcha.

První hlášení ho informovalo, že po něm pátrá Sluneční rozvědka a její agenti.

Druhé hlášení mu vehnalo pot do tváře. „Kdy přišlo tohle hlášení, Ratzi?" vyjel zlostně.

„Když jste mluvil s Retzem, pane, " vylekaně přiznal Ratz.

„To máš štěstí, " suše opáčil patriarcha, přešel k Retzovi a ukázal mu hlášení, o kterém byla řeč.

Centrála Těžkých oznamovala všem rodům Skokanů, že soustava Panotu na okraji galaxie byla Arkonem a Zemí vyhlášena za uzavřenou oblast. Lety na Panotol podléhaly zvláštnímu povolení, o které bylo nutno požádat na správě Sluneční říše.

„Zrovna my si o něj požádáme, to určitě, " řekl Totztal a zaskřípal zuby. „Že by Perry Rhodan věděl, co na Panotolu chceme udělat? Ratzi, tahle dvě poslední hlášení jsme nikdy nedostali, jasné? Vymažte je z paměti počítače. Zavolej normální vysílačkou ostatní lodě. Ať udělají totéž. Jsi mi za to zodpovědný. Kdyby se k nám dostal někdo ze Sluneční rozvědky, nesmí tu ta hlášení najít. "

Pak se posadil vedle Retza do masivního křesla. „Další transici provést podle plánu. "

O osm minut později roj transitoval. Strukturální otřesy byly eliminovány absorbéry.

* * *

„Je to naléhavé, Bully?" káravě se zeptal Rhodan, když se před ním najednou rozsvítila obrazovka interkomu.

„Jasně. Toho Brandstroema bych nejradši rozcupoval na kousíčky. Robotici zuřej. Něco takovýho... To tady eště nebylo... !"

Perry Rhodan přerušil přítele gestem ruky ze vzdálenosti padesáti tisíc světelných let a řekl: „Nerozumím ti ani slovo. Co se děje? Kdo je Brandstroem? Prosím, dej mi nějakou souvislou zprávu. "

„Brandstroem je doktor, " vysvětloval Bully. „Ošetřuje robotiky. Van Moders za ním přišel, aby mu dal něco na povzbuzení, a ten zatracenej doktor mu dal hypnotikum! Uspal ho! Kdo to kdy viděl?!"

„Měl pravdu, " polohlasem namítl Rhodan.

„Modersovi kolegové objevili něco novýho, ale bez Van Moderse přešlapujou na místě. Zjistili, že je v hlubokým narkotickým spánku! Brandstroem jednal na vlastní pěst!"

„Měl by za to dostat řád, tlouštíku!" odporoval Rhodan. „Doktoři, kteří jednají v zájmu pacienta, by měli být pochváleni! Nech Moderse spát. Mrtvý robotik by nám k ničemu nebyl. Jeho kolegové se musejí trochu víc přiučit. Nebo máme ve Sluneční říši jenom jednoho schopného robotika? Ještě něco?"

„No, když to vidíš takhle... "

„A jak jinak, Bully? Něco jiného: mluvil jsi během posledních hodin s Atlanem?"

„Ne, " řekl Bully ze své kanceláře v Terranii.

Rhodan kývl.

„Nějaké pokroky mezi Swoony ohledně posbiovské zbraňové techniky?" ptal se dál. Ne... "

„Nové zprávy o Totztalovi?"

Bully potřetí zavrtěl hlavou.

Perry Rhodan se zamyslel, pak přikývl a dodal: „Pověz Mercantovi, že mě Totztal moc zajímá. To by bylo všechno. Díky,

Bully. Konec. "

Hyperspojová stanice THEODERICH zrušila spojení.

* * *

Totztal znovu vstoupil do velínu své TOTZTY IX. Obrovitá panoramatická obrazovka mu zobrazovala část soustavy Trifug a oslňovala ho atomárním světlem bezpočtu sluncí. Mhouřil oči. Když je znovu otevřel, zeptal se: „Copak nemáme clony?"

Jeho druhý nejstarší syn Arto odpověděl: „Jsou nastaveny na maximum, pane. "

Totztal se mlčky posadil vedle Retza. „Tak tady jsem byl naposledy před osmadevadesáti lety. To, co vidíš, nikde jinde v Galaxii není... "

Vesmír venku byl tvořen mořem sluncí v nejužším prostoru. Plula tu obří slunce vedle gravitačních trpaslíků. Totztal vyprávěl o slunci, které mělo v průměru jen tři tisíce kilometrů, ale jehož přitažlivost dosahovala 123 500 g. „Tenkrát jsme se sem dostali vinou chybného propočtu. To liliputské slunce spolklo jednu z našich lodí. Kdo se dostane do oblasti jeho přitažlivosti, je ztracen. Ratzi, hypervysílání je v pořádku?"

„Ne, pane. Při takových magnetických polích?"

„Nedosahují až do hyperprostoru. Odvysílej zprávu pro Hunzkhina. "

„Jaký text?"

„Totztal pro Hunzkhina. Škody na absorbérů tíže. Neopravitelné. Hlavní konvertor TOTZTY V zralý pro výměnu. Dorazím... "

Ratz čekal, až patriarcha vysloví termín, ale nedočkal se.

„Ať pak počítač za tímhle slovem zvadne... Rozuměls, Ratzi?"

„Ano, pane, rozuměl. "

O pár minut později zpráva pro Hunzkhina odešla. Přesně tak, jak si to patriarcha přál.

V tu chvíli se za nimi rozletěl vstup do velínu a dovnitř se vřítil Akonan.

„Ven s ním!" zařval Totztal. „Neslyšíte? Akonan nemá mezi polodivochy co pohledávat!"

Patriarchův vnuk Onktze popadl Akonana a snadno ho vypoklonkoval ze dveří. Vstup se pak znovu zavřel.

„Ratzi, aktivuj laserové signální přístroje! Navaž spojení s ostatními loděmi. Vysílačky mají zákaz provozu. Soustava Trifugu se mi nějak přestává líbit. Za posledních sto let se tu přece jen něco odehrálo a změnilo. " Neřekl co se mělo změnit, ovšem o jeho rozkazech tady nikdo nediskutoval.

„Kontakt se všemi loděmi, pane, " hlásil Ratz.

„Dobrá. Dej signál nebezpečí! Transice za pět minut!"

Přítomní Těžcí se vylekali. Letěli rychlostí 0, 25 světla. Při této rychlosti byla transice možná, ovšem znamenala by zvýšené ohrožení posádky i lodi samotné.

Retzo, který seděl vedle otce, najednou pochopil, proč otec tolik spěchá. Ochranné štíty TOTZTY IX byly totiž zatíženy na 98 procent! Krátce před prolomením! Přímo proti roji lodí se řítilo centrum gravitační bouře neuvěřitelné síly!

Čas plynul nekonečně pomalu. Totztal seděl téměř bez hnutí a sledoval přístroje. Loď přece jen zrychlovala. Totztal si velmi dobře uvědomoval, že návštěva soustavy Trifug byla sebevražednou akcí...

Při rychlosti 0, 47 světla přešli do transice.

* * *

„Áááá..., " ulevil si Van Moders mocným zívnutím a protáhl se. Pak se rozhlédl po místnosti, která mu připomínala nemocnici. Probudil se před minutou a připadal si jako znovuzrozený.

Už nejsem unavený, říkal si a marně vzpomínal, jak se dostal do téhle postele.

„Brandstroem..., " vyhrkl nakonec. „Ten mě dostal, ten mizera..."

Vtom se otevřely dveře a vstoupil robot.

„Pane, jsem Rob 109. Máte ještě hodinu spát. Vy už nechcete spát? Dobrá, ale přesto musíte zůstat v posteli. Musím přivést doktora Brandstroema. Nenuťte mě, abych vás umístil na lůžko. "

„Jdi!" zaječel robotik. A když osaměl, ulevil si: „Panebože, co to bylo za exemplář... "

Ale to už přicházel i doktor Brandstroem a s úsměvem

vysvětloval: „Normálně slouží na psychiatrii. Vypůjčil jsem si ho tam. "

„To je hezký... Ale já už smím vstát, doktore, že?"

„S radostí vám to povoluji... Co je vám? Modersi? Najednou jste tak bledý! Posaďte se přece!"

Brandstroem chytil mladíka za ruku, aby mu změřil pulz.

„Pane Modersi!"

„Ano?" zeptal se mladík.

„Co je vám?"

„Nebudete tomu věřit, doktore, ale... Přišel jsem na to! Mám to! Zatraceně, ale to mi nikdo nebude věřit... "

„Modersi, no tak se uklidněte, Modersi!"

Mladý muž však na něj pohlédl bystrýma očima. „Jsem v pořádku, doktore. Jenom jsem se trochu zamyslel. Teď vám prozradím něco jako státní tajemství. Tihle Posbiové, ti pozitroničtí bioroboti z mezigalaktického prostoru... "

„Nechcete se nejdřív obléct?"

Mladík se usmál a posadil se, aby se oblékl.

„Posbiové v sobě spojují přednosti počítače a biologické plazmy. Jsou to jejich dvě základní součásti. Jako oheň a voda. Zčásti se vzájemně ničí, ale pak díky jejich kontaktu vznikají nová, nám dosud neznámá spojení... To je to, čemu říkám, že se umějí učit! Jeden kontakt za druhým, miliony kontaktů bioplazmy s počítačovými elementy a miliony nových informací a spojení... "

Dr. Brandstroem se zcela vážně zeptal: „Neměl bych vás nechat odvést na psychiatrii, pane?"

Mladý expert naprosto klidně odpověděl: „Musíte mít fantazii! Fantazie je všechno! Je to víc než pouhá vědomost nebo znalost. Vy toho o Posbiích víte žalostně málo, doktore. Tam venku, v mezigalaktickém prostoru, roboti vyrábějí plazma, které dělá z obyčejných robotů něco mnohem víc. Pluje tam planeta, která je jednou jedinou obří továrnou... Ani se neodvažujeme odhadnout, kolik je na ní lodí. "

„Tyhle nesmysly chcete vyprávět Perrymu Rhodanovi? Modersi, čeho se přitom chytíte? Vždyť to jsou výplody chorého mozku!"

Van Moders zasténal. „Pane doktore, vy byste to dokázal. Za

chvíli by se tady ze mě stal opravdu blázen!"

* * *

Reginald Bull, Allan D. Mercant a robotik Van Moders dorazili na vlajkovou loď THEODERICH před třemi hodinami. Moders přednesl Rhodanovi svou teorii a byl bez komentáře propuštěn z velínu. Netušil, že jeho teorii naslouchal přes hyperkom i Atlan.

„A tomu ty věříš, barbare?" ušklíbl se pán Arkonu na Rhodana, když robotik odešel.

Rhodan mu ostře odpověděl: „Nezáleží na tom, čemu člověk věří, nýbrž jak tomu věří!"

„Díky za poučení, " odvětil Atlan. „Díky, filozofe. "

A Imperátor přerušil spojení.

„Co to mělo bejt?" zeptal se Bully. „Arkonidan se asi nudí, ne?"

„Jak to mám vědět, Bully?" zeptal se Rhodan a pohlédl na Mercanta. „Máme nějaké nové informace?"

„Ne. Totztal zmizel mezi hvězdami, " odpověděl šéf rozvědky. Rhodan mu beze slova posunul zápis zachyceného vysílání.

Totztal pro Hunzkhina. Poškozený absorbér gravitace. Neopravitelné. Hlavní konvertor TOTZTY V zralý pro výměnu. Dorazíme...

A rukou připsáno: Konec vysílání nerozluštitelný.

Mercant nevypadal ani překvapeně ani nazlobeně. „Kdo to zachytil a kdy?"

„Před patnácti minutami. Ale vaší rozvědce nic nevyčítejte, příteli. Tuhle zprávu nezachytila ani jedna z lodí našich spojených flotil. Přišla od strážní stanice, namířené k soustavě Trifug... " „Je mi líto. Trifug neznám, pane. "

„Ani já ne, " dodal Bully.

„To se ani nedivím. I já jsem se musel nejdřív informovat. Soustavu Trifugu zná jenom několik skokanských rodů. Ale to není důležité. Důležité je, že se Totztal chystá letět na Panotol. "

„Vždyť jsme tu oblast vyhlásili za zakázanou!"

„Pokud zachytil naše varování. Pokud ale ne... "

„Tak ho čapneme dřív než tam doletí, " navrhoval Bully.

„Jak?" lakonicky se zeptal Rhodan. „Kde?"

„No jo, sakra, " zabručel Bully.

Mercant byl disciplinovanější. Pohrával si s papírem s informací a podotkl: „Že by měli absorbéry strukturálních otřesů?"

„Jistě, Mercante! Trefa do černého!" usmál se Rhodan. „Otázkou však zůstává, odkud je mají. "

Bully se opět vmísil do debaty: „Já bych Akonanům nevěřil ani slovo. Kdo ví, co všechno v těch svých archívech našli, teď když se znovu věnujou stavbě lodí. "

Rhodan vstal.

„V tomto směru jsem už vydal určité instrukce. V soustavě Panotolu momentálně létá šest strážních křižníku. Čekají na doutníkovité lodě Skokanů. Jakmile by Totztal přiletěl, musí je odtud dostat. "

„Šest malých strážních křižníku proti osmi doutníkovitým lodím bojového typu, Perry? Nevím nevím, jak to dopadne, " oponoval Bully.

Ale Perry už nedostal šanci odpovědět.

Ozval se palubní rozhlas: „Spojová centrála: hlášení pro šéfa!" ozvalo se z reproduktoru a monitor se rozblikal. Z některé lodi bylo odesláno hlášení.

Ale pak nic.

Na ohlášenou zprávu čekali marně.

„Tady Rhodan, " ozval se Administrátor. „Co to bylo?"

Ze spojové centrály přišla váhavá odpověď: „Pane, jeden ze strážních křižníku v intergalaktickém prostoru anuloval hlášení. "

„Jaké hlášení? Stejně ho chci slyšet!"

„Křižník městské třídy MADRID údajně zaznamenal nedefinovatelné pohyby na posbiovské planetě Frago. Pak to ale stáhli. "

„Díky. Konec. " Rhodan nazlobeně vypnul spojení. „Naši muži začínají vidět duchy. Není divu při všech těch fámách o Posbiích!"

„Skutečnost je ale tisíckrát horší než všechny fámy!" kousavě poznamenal Bully. „Moders mi nahnal strach. Podle něj jsou Posbiové na nejlepší cestě stát se superrobotama. "

* * *

O deset minut později přišlo z paluby MADRIDU další hlášení. Rhodan se v tu dobu bavil s Imperátorem Gonozalem VIII. Atlan tudíž také naslouchal. Vypadal velmi překvapeně, zato Rhodan nehnul ani brvou.

Podle poručíka Eskense to na MADRIDU nevypadalo dobře.

Díky jeho dalšímu hlášení byl Sluneční i arkonidské flotile vyhlášen poplach.

Jenomže pak se ozval velitel MADRIDU a poručíkovo hlášení zase zrušil. Ti dva se nemohli dohodnout. Poručík tvrdil, že znovu vidí impulzní echa na oscilografu, ale velitel lodi kapitán Lassalle mu odporoval.

„Poručíček... Chce bejt důležitej, " poznamenal Bully, ale Rhodan se naklonil nad mikrofon a řekl: „Claudrine, poplach nadále trvá. Nic nerušit! Neodpovídejte MADRIDU, ale o Eskensovi bych chtěl být informován. Ten odvážný mladý muž mě zajímá! Konec!"

Pak se Rhodan otočil k monitoru.

„Slyšels všechno, Atlane?"

„Všechno... A zase mi nezbývá, než se vám Pozemšťanům obdivovat. "

„Proč?"

„Protože Eskens znovu projevil odvahu. A není sám. Vy Pozemšťané jste opravdu čilí. "

„Doufám, že Eskens není hlupák, " podotkl Rhodan.

„V tom případě ale nepřímo počítáš s návštěvou Posbiů a fragmentálních lodí?" zeptal se Atlan.

„Dříve nebo později se tady objeví. Raději dříve než později, protože pak bychom na to nemuseli být tak připraveni jako nyní. "

„Pokud se ten tvůj Van Moders nemýlí, pak souhlasím s tvým názorem, barbare: biopočítačoví roboti s pudem sebezáchovy a schopností učit se... Ne, něco takového tady v Galaxii prostě neznáme... Mimochodem, dostal jsem zprávu, že marně pátráš po Totztalovi. Myslel jsem si, že ti pomůžu, ale moje rozvědka ho prostě nedokáže najít. Co se stalo? Porušil vaše zákony? Proč ho hledáš?"

Z velínu se neohlášeně ozval velitel vlajkové lodi Epsaleran Jefe Claudrin: „Pane, strážní křižník BETA-3 v soustavě Panotu zaměřil osm doutníkovitých lodí, ale žádné otřesy prostoru. Cizí lodě směřují k Panotolu. "

„Pane, to je Totztal!" vyhrkl Mercant. „Musí to být on! Osm lodí!"

Rhodan se káravě podíval.

„Copak jsem hluchý? Nekřičte tolik. " Pak se otočil, vzal do ruky mikrofon palubního spojení a řekl: „Rozkaz pro čtvrtý bojový svazek!

Cíl: soustava Panotu. Úkol: zastavit doutníkovité lodě, zabránit jim v přistání na Panotolu. Vyslat komanda, posádky osmi skokanských lodí naložit. Veškerý odpor potlačit v zárodku. Kdyby se mělo ukázat, že... "

„Pane, nové hlášení z BETY-3. Nalétávající flotila navázala spojení s patriarchou Hunzkhinem. Šéfem flotily osmi lodí je Těžký Totztal. Jednoznačně identifikován!"

Rhodan kývl na Allana D. Mercanta, a pak se otočil k interkomu: „Claudrine, informujte čtvrtý svazek flotily, že THEODERICH nabírá kurz na slunce Panot. Myslím, že starý dobrák Totztal zaslouží lekci. " Pak se otočil k Atlanovi: „Pokud se prokáže, že porušil zákony, předám ho justici Arkonu. "

„Příteli, nebereš ho nějak moc vážně?" zeptal se Atlan.

„Nejenom já, ale i Mercant... "

„Pane!" zahřímal Claudrinův hlas v palubním spojení. „Odvysílali jsme rozkazy pro strážní křižníky. Úkol: zastavit roj doutníkovitých lodí a zakázat spojový provoz. "

„Kdy přejde THEODERICH do librační zóny?"

„Zhruba za čtyři minuty. Čtvrtý svazek už k nim dorazil. "

„Díky, " řekl Rhodan a vypnul spojení. Pak znovu pohlédl na Atlana: „Jsme na cestě k Panotu. My, dvanáct superobřích křižníku a patnáct jednotek třídy Stardust. Co ty na to, Atlane?"

Atlan si zhluboka oddechl. „Po tisíciletí jsem žil mezi vámi Pozemšťany, ale stejně jsem vás nepoznal tak, jak bych měl. Někdy mě zaskočíte trestuhodnou lehkomyslností, jindy zase vyšlete celou flotilu kvůli osmi směšným skokanským lodím. Chceš snad

jednonohému Hunzkhinovi nahnat strach?"

„Strach ne, ale chci mu dát lekci, aby věděl, že až do odvolání na jeho planetě nikdo nepřistane. "

„Fajn, Rhodane. Fajn... "

„A co se týče robotika Van Moderse, je to momentálně nejdůležitější muž pro celou Galaxii! Je jedno, jestli má nebo nemá pravdu. O Posbiích nevíme ani to nejmenší a dokud nemáme nic bližšího, musíme poslouchat názory našich odborníků.

Navíc jsem také vděčný poručíku Eskensovi, že se nebál vyhlásit poplach. Kam bychom přišli, kdyby se všichni chovali podle předpisů?"

* * *

Poslední transice roje skokanských lodí byla vzorným příkladem precizních propočtů. Celý roj se naráz vrátil do normálního prostoru.

Dvacet světelných minut před oběžnou drahou Panotolu lodě naletěly na oběžnou dráhu, jejímž cílem byly Hunzkhinovy obří loděnice.

Napětí ve všech odděleních lodi rostlo. Muži se shromáždili u přístrojů a spokojeně kontrolovali činnost strukturálních absorbérů.

Starý Totztal se šklebil a drbal se přitom ve vousisku. Už chtěl vydat rozkaz, že zruší bojovou pohotovost, když ho varoval nedefinovatelný pocit.

Ozvali se spojaři. Patriarcha Hunzkhin požadoval Totztalovu identifikaci.

Těžký zaklel. „Ten zvědavý žvanílek ještě nakonec přivede Pozemšťany na naši stopu! Retzo, rychle - poznávací kód! U všech bohů Arkonu, proč se to muselo stát!"

Patriarchova nálada rázem klesla pod bod mrazu. Doufal jen, že žádná loď Pozemšťanů nezachytila spojové signály. Nemohl tušit, že se už o něm ví a že šest strážních křižníku míří lineárním letem přímo k nim.

Slunce Panat narostlo a zvolna putovalo na monitorech doleva.

Tatztal se ponořil do úvah. Obchod s Akonany mu zhořkl. Navíc nevěděl, jestli Hunzkhin vůbec strpí akonské techniky na Panotolu.

Jestli vůbec svolí, aby se tam postavil transmiter.

„Pořád ještě žádné zaměření, Ratzi?"

„Ne, pane, žádné... Bohové, co je zas tohle?"

Něco neznámého, obrovského, čtyřhranného!

* * *

Všichni to spatřili.

Jako první zbystřil starý patriarcha. Chvíli se na tu věc díval, a pak se rozchechtal: „To je největší pitomost, jakou jsem v životě viděl... "

Ale ta pitomost začala střílet!

„Hohóó!" řičel Těžký, protože se octl ve svém živlu. „Pal!! Soustředěná palba ze všech palubních děl! Však my mu ukážeme!"

Rozkaz uposlechlo i ostatních sedm lodí. TOTZTA IX pálila z impulzních, termálních a dezintegrátorových děl, jen aby co nejdříve zničila loď Posbiů.

Totztal však nevěděl, s kým bojuje. Existence Posbiů byla v Galaxii zatím udržována v tajnosti. Proto také netušil, proč na něj ta praštěná obří konstrukce útočí.

„Vysílání, pane!" křičel Ratz. „Nesrozumitelné znaky. Počítač stávkuje, nemohu rozluštit... "

„Nejdřív střílet, pak volat!" v bezmocném vzteku křičel Totztal. Mhouřil oči. „Bože, zatím nás ještě nezasáhli... " Věděl, že bude ztracen, jestli se mu nepodaří uprchnout. Totéž se týkalo i jeho ostatních lodí.

„Zrychlit..., " ostatní slova zamkla v explozi. Ochranné energetické štíty TOTZTY IX přestaly existovat. Pod plným zásahem praskly jako bublina. Vlajková loď patriarchy Totztala měla najednou v přídi díru o průměru osmdesáti metrů.

„Do bojových skafandrů!"

Totztal se pohyboval nejrychleji ze všech. Vyhoupl se z křesla pružně jako mladík.

V tu chvíli ztratil hned šest ze svých osmi lodí!

Kteří hvězdní ďáblové zkonstruovali tu vražednou kostku? pomyslel si zoufale. Kdo sedí uvnitř? Kdo je to?

Pochopil, že pomůže pouze útěk do transice.

Poprvé v životě nepomyslel na obranu.

Fragmentální loď se přibližovala.

Totztal zaúpěl. Jeho vlajková loď nezrychlovala. Pochopil proč. Osmdesát procent energetických zdrojů bylo zničeno,

„Ratzi! Volej o pomoc na všech vlnách! Volej o pomoc Skokany, toho Rhodana i robotské lodě našeho Imperátora... "

Poprvé v životě nazval Atlana Imperátorem!

„Ratzo, popiš ve své zprávě tu zatracenou krabici! Ať všichni vědí jak vypadá. Dělej... Nic? Nikdo se nám neozývá?"

Patriarcha začínal propadat panice.

„Óóó... " Sedmá loď explodovala a zanikla v mračnu plynu. Jeho velkolepá flotila přestala existovat. Zůstala jen poškozená TOTZTA IX.

Ale jestli někdo rychle nepřijde na pomoc...

Nejmladší syn diktoval do mikrofonu popis fragmentální lodi a vtom se ozval reproduktor telekomu. Hlas, ze kterého bylo jasné, že jeho majitel má problémy s intergalaktickou řečí, požadoval: „Okamžitě zastavit spojový provoz! Rozkaz... "

Ratz vypnul vysílačku.

Fragmentální loď se blížila. Z jedné její kopule se zablesklo a TOTZTA IX dostala plný zásah.

Už neměla pohonné agregáty!

Totztal volal helmovou vysílačkou svého nejmladšího: „Navaž kontakt s Hunzkhinem. Navaž... "

Ale pak se ozval výkřik z mnoha hrdel najednou.

„Pozemšťané! Jsou tady Pozemšťané!"

* * *

Bully zvolal: „Copak někdo nemůže tomu uječenýmu dervišovi zavřít hubu? Je nezbytně nutný, aby poplašil celou Galaxii?" Rhodan se taky zlobil. Jeho pokus o utajení existence Posbiů a jejich fragmentálních lodí byl nyní odsouzen k zániku. Galaxie se už dozvěděla, proč se flotily Země a Arkonu soustřeďují na okraji Mléčné dráhy.

I ze spojové centrály THEODERICHA se ozvalo hlášení: „Doutníkovitá loď volá na všech vlnách o pomoc. "

Kapitán Brazo Alkher, první zbraňový důstojník superobří lodi, pozoroval fragmentální loď pomocí zaměřovači optiky. Viděl ji, ale viděl i rozstřílenou doutníkovitou loď. Jenom zázrakem ještě nevybuchla.

Pak vyšlehly bojové paprsky z děl THEODERICHA. Na jeho palubě bylo téměř vyloučeno normálně promluvit. Paprsky silné jako věže pročesávaly vesmírný prostor.

Fragmentální loď se bránila. Objevila nového nepřítele. Posbiové se rychle zaměřili na nový cíl.

Muži na palubě THEODERICHA zatajili dech.

Právě je minula první střela nepřítele.

Koho zasáhla?

A už se ozvalo: „Bojová loď EXODUS opouští svazek. Zásah do teleskopické soustavy podvozku!"

Kapitán Brazo Alkher dobře chápal situaci. Sám od sebe převzal velení nad soustředěnou palbou všech lodí. Pomocí nouzového počítače je všechny synchronizoval. Šest superobřích lodí cílilo do jednoho bodu na fragmentální lodi.

Vesmír jako by se protrhl. Tři tucty energetických drah střel, které vyšlehly naráz, se až u lodi Posbiů spojily v jediný silný paprsek.

Ochranný štít fragmentální lodi se na okamžik rozzářil, pak ale zhasl.

Rhodan pochopil, že obyčejnými zbraněmi proti Posbiům nic nezmohou. Sklonil se k mikrofonu a řekl Alkherovi: „Nasadit gravitační bomby!"

Brazo porozuměl.

Ve stejný okamžik dostal THEODERICH plný zásah.

Velín byl zaplaven světlem. Na palubě zavyly transformery. Energie stříkala kolem ochranného štítu jako fontána.

Rhodan byl sice oslněn, ale na gravometru odečítal, že Alkher už na fragmentální loď zaútočil gravitační bombou, ovšem loď Posbiů se ani nezachvěla!

„Pane, hromadný útok gravitačními bombami!" oznamoval

Alkher a Rhodan jen přikývl.

Zásah, ale znovu bez účinku!

„Brazo, ochranné štíty fragmentálních lodí nebudou jen čistě energetické. Přepněte na konvenční zbraně!"

Znovu zelený signál.

Hlášení ze spojové centrály: „Pane, Posbiové už několik vteřin vysílají symboly!"

Jefe Claudrin pohlédl významně na Rhodana. Reginald Bull si k němu přisedl. „Nezvládneme je, a řekl bych, že si ještě přivedou posily!"

Brazo Alkher se však snažil.

Soustředil nejsilnější palbu z konvenčních zbraní a dokonce se zdálo, jako by se fragmentální loď chtěla vzdálit.

„Za ní!" přikázal Rhodan.

Přišlo hlášení o situaci na palubě jediné zbylé skokanské lodi: „Doutníkovitý křižník těžce poškozen. Před zřícením na planetu Panotol mu brání pouze antigravová pole. Těžký křičí volání o pomoc do celé Galaxie!"

A pak...

Ze tmy, bez jakéhokoliv otřesu prostoru, se vynořilo jedenáct fragmentálních lodí. Řítily se k lodím Pozemšťanů, aby se dostaly na dostřel.

Rhodan zvedl mikrofon hyperkomu: „Pozor, pozor! Všem! Nyní musíme rychle manévrovat, jinak ničeho nedosáhneme. Každý křižník poletí do vlastní akce. Zdržovací taktika. Rozuměli jste?"

Velitelé lodí potvrzovali příjem.

* * *

Unikali, stříleli, vraceli se, znovu unikali...

Perry Rhodan si během boje přivolal malého Nepálce Mahauta Sikhru a vysvětloval mu:

„Kapitáne, vyberte si pět mužů, ale mužů pro nejhorší situaci. Připravím vám Gazelu. Musíte letět na Panotol, ať se to tamějšímu patriarchovi líbí nebo ne. Zničíte jeho hypervysílačku. Postarejte se prostě, aby přestal vysílat, jasné?"

Černovlasý kapitán zasalutoval.

„Žádné otázky, pane!"

Rhodan kývl, pousmál se a otočil se k monitorům. Pak se spojil s hangárem Gazel a nechal pro tuto nebezpečnou akci připravit člun THE-15.

THEODERICH byl znovu zasažen.

Ochranný štít se zatížil na 93, 4 procenta. Chybělo jenom velice málo a prolomil by se.

Zdržovací taktika měla první hodinu úspěch. Pak se ale situace začala rapidně měnit.

„Ty robotský potvory se fakt hrozně rychle učej, " vyděšeně konstatoval Bully. „Prokoukly nás! Hele! Málem dostaly támhletu loď! Štít už jí docela určitě nefunguje!"

Loď, kterou právě napadly dva fragmentální křižníky naráz, zmizela, S velikým zrychlením se ztratila z frontové linie.

Bylo až neuvěřitelné, jak šikovně se lodě Posbiů přizpůsobovaly taktice Pozemšťanů. I THEODERICH to pocítil. Krátce po sobě musel eliminovat hned čtyři zásahy.

Hangár Gazel hlásil připravenost THE-15.

„Oukej!" suše konstatoval Claudrin. Tvářil se zarputile.

THEODERICH kličkoval jako zajíc. Absorbéry přetížení ze sebe musely vydávat maximum.

„Vraťte se v pořádku zpátky, Sikhro!" zvolal do mikrofonu Rhodan. „Vy i vaši muži!"

* * *

Jako lev na číhané seděl Jefe Claudrin v pilotním křesle a sledoval monitory.

THEODERICH se přibližoval rychlosti světla. I pro biopočítačové roboty bylo těžké správně propočítat jeho ostřelování.

„Já to věděl, " hlesl Claudrin.

„Už je to tady!" potvrdil Rhodan. „Celou dobu jsem se divil, proč Posbiové nepoužili transformerové paprsky dřív. Teď už je snad naštěstí pro nás pozdě. "

Byla řeč o nejstrašlivější zbrani vesmírných robotů. Major Ron

Landry jí dal jméno transformační paprskomet - paprsky přiletěly až k cíli, ale tam materializovaly a proměnily se v projektil.

Z hangáru Gazel ohlásili start kapitána Sikhry.

* * *

Totztal musel i ve svém vysokém věku zjišťovat jaké to je, když člověk ztrácí pověst a kredit.

Byl trosečník, na Panotolu však přistával jako skutečný ztroskotanec. Nebýt antigravových polí, které poslal na pomoc patriarcha Hunzkhin, jeho bezmocná loď by se zřítila na nehostinnou planetu jako kámen.

Jednonohý Hunzkhin se k Těžkému choval nadřazeně.

„Jestli kvůli tobě budu mít potíže Rhodanem... "

Totztal mu skočil do řeči: „Drž hubu, Hunzkhine. Pořád ještě jsem Těžký Totztal a za čtvrt roku bude moje flotila větší než kdy předtím. Teď jsem měl smůlu, ale ne každý, kdo má smůlu, je k ničemu. Zatím se však ke mně tak chováš. Připisuji to tvé neuvěřitelné hlouposti. Ty se bojíš Rhodana? Ten bude rád, jestli to vůbec přežije! Obří kostky! Nic proti nim nezmůže, stejně jako my! Uvnitř musí sedět samotní hvězdní ďasové. Hvězdní ďasové!"

„Asi toho máš dost, Totztale. Tvoje vysílání bylo jako kvílení starý báby... "

„Ale co, " ušklíbl se Totztal. „Když jsem sem letěl, tak jsem viděl duchy, jo? Pořád si to ještě myslíš? A odkdy duchové střílejí po neznámých lodích? Teď už chápeš, proč se tady soustřeďují stovky křižníku Pozemšťanů a Arkonu? Rhodan chce vědět, kdo v těch obřích kostkách sedí. Zase jednou jsou Pozemšťani nejchytřejší ze všech. A my nic nevíme... Musíme dát vědět všem skokanským rodům! Třeba se přitom dá taky něco vydělat!"

„Nesmím vysílat, Totztale, " vysvětloval Hunzkhin už o něco zdvořileji.

„Kdo ti to zakázal?"

„Perry Rhodan. "

„A ty jsi snad Pozemšťan? Co je ti do nějakýho Rhodana?"

„Tys nikdy neměl nejčistší obchodní metody, Totztale, " sykl

rozzlobený Skokan. „Já jsem se tady na Panotolu usadil, ale Panotol není loď, která by mohla uletět. Co mi tady z toho zbyde, když mi do loděnice někdo uloží bombu?"

„A co ti zůstane, když tě Rhodan vyžene? Nic, Hunzkhine. Nic! Tak do toho! Zapni nejsilnější vysílačky stanice a vysílej. Ať můj syn Ratz informuje o té ďábelské kostce celou Galaxii!"

Jednonohý patriarcha přece jen ještě trochu váhal. Vtom ale do místnosti vběhl mladý spojař a volal: „Pane, pojďte se podívat. Ve vesmíru musejí ďáblové bojovat s Pozemšťany, to jinak není možné... Najednou tolik energie... "

To rozhodlo.

„Totztale, tvůj syn má k dispozici mou velkou hypervysílačku. Ale jestli budu mít potíže s Rhodanem... "

Totztal mávl rukou: „Perry Rhodan má sám potíže. Bude rád, když se těch hvězdných ďáblů zbaví. Nemá čas starat se o nás. "

Bylo Totztalovou smůlou, že právě v tomto ohledu Perryho Rhodana špatně odhadl.

„Zítra si promluvíme, co bude stát oprava mé TOTZTY IX, Hunzkhine. Ale nepočítej s tím, že přistoupím na lichvářské ceny. "

„Jsem znám dobrou a levnou prací, " odpověděl Skokan, který ještě nikdy neměl dost peněz. Ani na to, aby si pořídil kvalitní araskou protézu.

„Beru tě za slovo Hunzkhine. Uvidíme se zítra, " řekl patriarcha a odcházel. Na chodbě pak narazil na nějakého Akonana. Hrubě do něj strčil a vynadal mu.

Teprve potom si všiml, že Akonan svírá v dlani zbraň a objevil ještě tři další ozbrojené techniky. Totztal nebyl na hlavu padlý. Dokázal se přizpůsobit každé situaci.

„Požadujeme, aby byl vyložen transmiter, Totztale. Ještě dnes. Ještě tuto hodinu! Nyní tě doprovodíme, Totztale. Tvůj syn Retzo má rozum. Tvých pětatřicet miliónů máme my. Dostaneš je zpátky, až bude fungující transmiter stát na svém místě, abychom mohli tuto planetu rychle opustit. Není to snad dost kulantní nabídka, Totztale?"

Starý muž se zasmál.

„Podcenil jsem vás, " přiznal ochotně.

Pak se k nim otočil zády a šel napřed. Ovšem už po několika

krocích se prudce otočil.

Odpálil vějířovitou dávku ze dvou paralyzátoru. Všichni čtyři Akonané klesli k zemi. Totztal se usmíval.

„Příště musíte bejt ve vlastním zájmu opatrnější, hoši, " zamumlal. „Přísahám u všech bohů, že tohle byl můj poslední kšeft s Akonanama. Myslím, že bych se měl podívat na toho Rhodana. Zdá se mi přece jen o něco málo lepší než jsem si myslel. "

O půl hodiny později měl své peníze zpátky. Tři další Akonané leželi ve vraku jeho vlajkové lodi v hlubokém spánku, vyvolaném pomocí paralyzátoru. Retzo dostal od otce vynadáno a pak se roboti pustili do vykládání transmiteru.

Zastrašení akonští technici s tím už ani nepočítali. Když k nim Totztal přistoupil, prohlédl si je a zamumlal: „Možná jsme pro vás polodivoši, ale podvodníci nejsme. Všechny obchody, na kterých jsem se dosud dohodl, jsem taky uskutečnil. Nestůjte tady jako pařezy. Postavte ten transmiter, nebo tady bude Rhodan dřív než je nám všem milé!"

* * *

THE-15 se řítila k Panotolu. Malý šlachovitý kapitán Mahaut Sikhra řídil. Zaměřovači přístroje najednou jako by zešílely. Nestačily zaznamenávat, co se ve vesmíru děje.

Glu Olo, jehož otec patřil ještě k posledním původním obyvatelům Austrálie, seděl ve zbraňové centrále Gazely a díval se cílovou optikou. Přestože se od bojiště velmi rychle vzdalovali, přístroje pořád ještě měřily značnou intenzitu výbojů.

„Šéf hodně riskuje, abychom mohli provést naši akci, kapitáne, " poznamenal Glu Olo.

Sikhra ztěžka přitakal. „Co ho znám, vždycky se snažil chránit životy svých lidí. Ale neletí náhodou jeden z posbiovských křižníku za námi? Hej, Willisi, co říká distanční zaměřovač?"

„Optický klam, kapitáne. Nikdo nás nepronásleduje!"

Pete Masters a Luigi Pagnotti si ve svých křeslech udělali pohodlí. Zatím byli bez práce. Letěli do své první akce.

Panotol se rychle zvětšoval. THE-15 nabrala nový kurz. Tri

absorbéry přetlaku na palubě zavyly. Panotol na monitoru rostl.

Distanční zaměřovač poskakoval.

100 000 kilometrů.

80 000 kilometrů.

30 000 kilometrů. A když číslo vyskočilo na 24 000, Sikhra přešel do horizontálního letu. Přímo pod nimi se rozprostírala noční strana Panotolu.

„Uzavřít skafandry!" přikázal kapitán.

Výška l 000 kilometrů.

„Každou chvíli tady budeme mít Hunzkhinovo sídliště, Glu. Nepropásněte hyperstanici!" upozorňoval kapitán Australana.

„Jistě, pane. "

THE-15 se řítila k cíli. Na obzoru se objevily první siluety. Vteřinu za vteřinou rostly budovy. Už viděli obří loděnice.

„Aha, támhle vlevo..., " spokojeně konstatoval Glu Olo.

Palubní počítač pracoval na plné obrátky. Bez jeho pomoci by nebylo možné zkoordinovat tu šílenou rychlost s přesným zamířením.

Pak se na ovládacím panelu před Australanem rozsvítilo modré světlo na znamení, že má stanici v cílovém kříži. Glu Olo zmáčkl odpal. Čtyři světelně rychlé paprsky vyšlehly z hlavní Gazely.

Vtom Willis vykřikl: „Posbiové!"

Mahaut Sikhra přerušil útok a strhl THE-15 vzhůru. Pohonné agregáty nespokojeně zavyly. Absorbéry přetlaku ječely. Planeta Panotol se sunula pryč z obrazovek.

Jen pár kilometrů před přídí Gazely vyvstal silný paprsek. Střela z paluby fragmentální lodi!

„Vystupujeme!" zvolal kapitán Sikhra a hned nato zhasly všechny přístroje lodi.

Za nimi propuklo pravé peklo. Záď THE-15 explodovala! Transformační paprsek fragmentální lodi materializoval v blízkosti Gazely a odpálil fúzní bombu o síle gigatuny.

Nouzový výstup člunu byl zabezpečen proti podobným nepříjemnostem, a tak se šestici mužů podařilo uniknout do radioaktivně zamořeného vesmíru. Měli na sobě arkonidské bojové obleky, které byly vybaveny ochrannými energetickými štíty.

„Padáme dolů!" křikl kapitán Sikhra do helmového mikrofonu. Okamžitě poznal nebezpečí, které jim hrozilo.

O kousek dál letěla hořící THE-15, doprovázená neustálými explozemi. Po Posbiích, kteří přivodili zánik člunu, nikde ani stopy.

Jediným pohledem na manometr Sikhra zjistil, že mají kyslíku zhruba na sto hodin. Rychle se ujistil, zda i jeho druzi na tom jsou stejně.

Odvážil se zapnout reflektor. „Rozsvítit!" zvolal. „Shromáždit se!"

Šest mužů se vzájemně dohledávalo. Nejdál ze všech byl Glu Olo. Než dorazil ke skupině, uplynulo deset minut. Vznášeli se ve výšce padesáti kilometrů nad Panotolem. Pod nimi ležela nekonečná poušť. Sídliště patriarchy Hunzkhina nebylo na dohled.

„Od této chvíle spojové ticho!" nařídil Sikhra. „To by nám ještě scházelo, aby nás Posbiové nebo Skokani zaměřili vysílačkami... "

V helmových reproduktorech to opakovaně zachrastilo na znamení, že ostatní vypnuli spojení. Pak zavolal THEODERICH. Spojení bylo bez chyb. Rhodan se okamžitě ozval.

„Přistaňte, Sikhro. Vy i vaši muži. Jděte co nejblíž k sídlišti. Pozorujte ho. Především konečně umlčte tu stanici. Na jak dlouho máte kyslík?"

„Asi na sto hodin. "

„Oukej. Nenechám vás v tom. "

* * *

Perry už neměl čas na delší hovor s kapitánem Sikhrou. Situace 4. bojové letky byla kritická. Fragmentální lodě nelítostně napadaly křižníky třídy Stardust. Posbiové poznali, že se dají zničit snáze než superobří lodě.

Útok byl zahájen ve chvíli, když kapitán Sikhra ohlásil katastrofu člunu. Během jediné minuty, kdy s ním Rhodan mluvil, se situace letky stala téměř tragickou.

„Lodě galaktické třídy přebírají ochranu křižníku Stardust! Pozor na krycí manévry Posbiů, snaží se vás odlákat! Zůstat v ofenzívě, dokud nepřijde rozkaz ke zpátečnímu letu. Konec. "

4. svazek bojových křižníku se rozdělil do tří mohutných skupin. Deset fragmentálních lodí je obklopovalo a neustále pálilo. Jedna z lodí třídy Stardust hlásila prolomení ochranného štítu a výpadek reaktorů.

„Už dlouho nevydržíme, " poznamenal Rhodan. „Zpětný let ve směru na souřadnice osm!"

To byl kód. Rozkaz v poslední vteřině. Další z obrů hlásil plný zásah.

Útěk!

Útěk před soustředěnou palebnou silou fragmentálních křižníku! Pryč od biopočítačových robotů!

Blížila se první velká Rhodanova porážka v boji?

* * *

Rhodanova flotila se vracela do Galaxie.

Posbiové ji nenásledovali.

Ale Rhodana to neuspokojilo.

„Zjistěte, kam poletí!" přikázal.

O pár minut později přišla zpráva: „Pane, fragmentální lodě vzaly jednoznačně kurz na Panotol!"

Rhodan okamžitě navázal spojení s křižníkem MEMPHIS.

„MEMPHIS, leťte k THEODERICHU. Přestupuji. Očekávám vás za deset minut. Konec!"

Nezajímal ho Bullyho užaslý výraz ve tváři. Suše mu oznámil: „Budete čekat. Zavolám. "

Pak zapnul palubní spojení: „Pane Modersi, okamžitě přijďte k výstupu C. Přestupujete společně se mnou na MEMPHIS. Konec!"

* * *

„Pane, vy chcete s MEMPHISEM přistát na Panotolu?" vyděšeně se ptal Van Moders, když ve výstupu z lodi narazil na Rhodana.

„Je dost zlé, že tam máme šest našich mužů v nebezpečí. Není nutné zvyšovat možné ztráty. Ale přiblížíme se k planetě co možná nejblíž. Myslím, že fragmentální lodě tam budou chtít přistát. Chci se

na to podívat a vy byste to měl vidět také. Vaše teorie o Posbiích mi prostě nejdou z hlavy. "

Před výstupem uzavřeli helmy svých skafandrů. Důstojník u výstupu C už hlásil, že MEMPHIS čeká.

O sedm minut později byli na jeho palubě. Krátce nato Rhodan s Modersem vstupovali do velínu.

„Pokračujte, pánové, " řekl Rhodan důstojníkům, kteří chtěli salutovat. „Naberte kurz k Panotolu. Já vám včas řeknu, kdy zastavit. Prosím, připravte co možná nejlepší optické pozorování... "

* * *

Totztal to nemohl ve své kajutě vydržet. Ztráta flotily ho nenechávala na pokoji. Když pomyslel na děsivě veliké kostky s obrovskou palební silou, mrazilo ho.

Dokáží se s nimi Pozemšťané vypořádat?

Tahle otázka ho trápila. Jeho TOTZTA IX byla z velké části jenom šrot. Téměř všechny přístroje ve velínu byly defektní. Pokud chtěl na svou otázku odpověď, musel jít za Hunzkhinem.

Kráčel sídlištěm, byl oblečen v těžkém skafandru. Minul místo, kde ochromil paprskometem čtyři akonské techniky. Mezitím je jejich druzi odnesli na palubu vraku.

Čím více se Totztal blížil k sídlišti, tím větší měl zlost. Zdálo se, že poslední roky sázel na špatného koně. „Kdybych létal pro Rhodana a ne proti němu, určitě bych měl spoustu nových krásných lodí. Rhodan je jediný v Galaxii, s kým můžeme spolupracovat. Akonani ale... " Zastavil se a otočil se k akonským technikům. Stavěli transmiter.

Dusal dál s hlavou skloněnou. Proto nic netušil o neštěstí, které se snášelo na Panotol.

Právě se nacházel v blízkosti první protikosmické obranné věže, když se mezi ním a věží zablesklo.

Totztalův život v tu chvíli skončil. Nic netušil a nic necítil. Obranná věž také přestala existovat. Kolem sídliště nezůstalo ani jedno palebné stanoviště.

Jedenáct posbiovských křižníku jedním rázem vše zničilo.

Jedenáct posbiovských křižníku se jako poslové zla vznášelo nad planetou.

Počítače plus bioplazma vyhrávaly.

* * *

Mahaut Sikhra a jeho pět mužů se pohybovali ani ne ve stometrové výšce a dostávali ze svých létajících agregátů maximum. Doufali, že před příchodem noci dorazí do města, kterému dal Luigi Pagnotti název Hunzkhinov.

Protože přišli o Gazelu, neměli žádné podklady, natož mapy. Nebyli si jisti, jestli město leží sto nebo nebo pět set kilometrů daleko od nich.

Vtom Pete Masters prolomil Sikhrův zákaz vysílání. „K čertu, nejsou to lodě Posbiů?" hlesl a zvedl ruku, aby ukázal k nebi.

Luigi Pagnotti zaklel. Australan Glu Olo mlčel, stejně tak kapitán. Ale Pete Masters pokračoval: „Možná se pletu. Možná, že to je klam. Ale jestli jsem se nemýlil, tak fragmentální lodě napadly Hunzkhinovo město. "

Kapitán Mahaut Sikhra znal své muže příliš dobře, než aby je považoval za žvanily.

„Spojové ticho!" přikázal jen.

Dál letěli jen tři metry nad zemí nezměněnou rychlostí. Už viděli první domy. Jakkoliv se však kapitán snažil, nikde neviděl stoupat dým jako znamení zkázy.

Že by se Pete Masters přece jen mýlil?

Když pak byly obrysy města ještě zřetelnější, dal znamení, že je nutno zastavit. Nehnutě stojící fragmentální lodě nad městem mu dělaly starosti. Klidně se mohlo stát, že je roboti objeví a označí za organické bytosti.

Všichni věděli, co by to znamenalo, a jak Posbiové na inteligentní organický život reagují.

Mahaut Sikhra se opět zahleděl k nebi. A pak měl pocit, že vidí špatně.

Déšť nad Panotolem? Na planetě vedra? Ale ono opravdu pršelo. Bylo to zcela zřetelně vidět.

„Velká Mléčná dráho, " hlesl Glu Olo, „co to z těch fragmentálních lodí prší?"

„Co vidíte, Glu?" zeptal se Sikhra.

„Fragmentální lodě vypouštějí... stovky robotů!"

Sikhra potřeboval k rozhodnutí jenom zlomek vteřiny.

„Zahrabeme se!" přikázal.

Muži na něj nechápavě hleděli.

„Naší jedinou záchranou je, aby nás Posbiové během následující hodiny nezaměřili, " vysvětloval Sikhra. „Pánové, my nemáme individuální absorbéry. Víc vám snad už ani nemusím říkat. "

Pustili se do práce. Ale postupovali jen pomalu.

Slunce zapadalo za horizont jako ohnivý míč. Nad Panotolem se snesla noc. Posbiům to nijak nevadilo. Viděli v noci stejně dobře jako ve dne.

„Kryjte se!" vyděšeně zvolal Glu Olo, protože na dálku viděl, jak tři roboti zastavují nějaké vozidlo a tahají z něj ven lidi.

„Co vidíte?"

„Tři Posbiové rozřízli vzduchotěsný kryt kajuty vozidla a vytáhli čtyři Skokany. Teď se s nimi vracejí do města. Skokani se udusí než tam dorazí. "

„Takže, Modersi?" zeptal se Rhodan a zahleděl se na mladého robotika. Telekomový hovor Mahauta Sikhry právě skončil.

Rhodan radil, aby co nejrychleji opustili blízkost města, ale kapitán odporoval.

„Pozdě, pane. "

„Už neriskujte, kapitáne!" naléhal Rhodan.

„Nebojte se, " odpověděl Mahaut. „Víc riskovat už ani nemůžeme. "

Van Moders se protáhl. Měl zaujmout stanovisko k věci. „Pane, " začal. „Obávám se, že moje teorie už není pouhou teorií. "

„Jinými slovy: Posbiové sbírají ve městě Skokany, aby si je prostudovali?"

„Ano!"

„To je ale jenom vaše domněnka. Sikhra mi ji nepotvrdil. "

„Sikhra není robotik, pane. "

Rhodan se zamračil.

„Povězte mi, Modersi, vám vůbec nevadí, co Posbiové dělají se Skokany? Že je narkotizují a odvážejí?"

„Pane, já řeším čistě vědecký úkol. Nemohu se soustředit na všechno. Je důležité, abychom ty roboty co nejvíc prokoukli, je to teď důležitější než litovat jejich oběti. Já například žasnu nad faktem, že mezi Posbii a planetou Mechanica existovalo spojení... "

„Narkotická děla Posbiů, že?" se zájmem ho přerušil Rhodan.

„Pane, to je jenom část toho, co by nás mělo zajímat. Důležitější je zjištění, že chtějí Skokany studovat... "

„Ano, " souhlasil Rhodan. „Zdá se, že slepá nenávist Posbiů vůči všemu organickému nyní ustoupila jejich zvědavosti. Modersi, vy jste byl na Fragu. Viděl jste svět Posbiů, i když jenom pár hodin. Představte si, že by v mezigalaktickém prostoru existovaly stovky takových planet. Že by se mohly jedním signálem aktivovat. Vidíte, před jakým úkolem Gonozal a já stojíme? Umíte si představit, jaké mám starosti? Modersi, mluvme spolu ako muž s mužem. Ještě jednou přezkoumejte svou teorii, a pokud byste měl jakékoliv pochybnosti, ozvěte se mi!"

„Pane, já se nevyznám ve strategii vojenství, ale když si vzpomenu na těch jedenáct fragmentálních lodí... Co udělaly, když jsme uletěli? Zůstaly na místě!"

Vtom do velínu vstoupil spojař.

„Pane, " řekl, „velká hyperstanice na Panotolu opět pracuje. Výkon asi osmdesát procent. Pořád dokola opakuje fantastickou zprávu o Totztalově setkání s fragmentální lodí. "

„Spojte mě s kapitánem Sikhrou!" požadoval Rhodan.

Spojem bylo okamžitě navázáno.

„Slyšíte mě, Sikhro?"

Z reproduktoru se ozýval vzrušený dech. „Slyším vás, pane. Posbiové nás zaměřili. Pokud se nestane zázrak, jsme ztraceni. "

Telekom přenášel oddechování, pak blížící se kroky a Olovu kletbu.

„Šéfe!" zvolal Mahaut Sikhra a hlas se mu chvěl. „Zázrak! Proti Posbiům útočí asi stovka Skokanů s nejtěžšími paprskomety. Ničí je jednoho po druhém. Ti, co nás zaměřili, se stahují zpět. Naše situace nemůže být momentálně lepší!"

Rhodanovi se rozzářily oči. Věděl z vlastní zkušenosti, jak se situace mohou rázem měnit.

„Sikhro, pokuste se za každou cenu umlčet vysílačku. Zblázní nám celou Mléčnou dráhu! Ale neriskujte lidské životy, za to to nestojí. Brzy si vás a vaše muže vyzvedneme. "

* * *

Nad Hunzkhinovým městem vládla noc. Ovšem pod zvonem temnoty bylo jasno jako ve dne. Mocné reflektory nejmodernějšího typu ozařovaly velký průmyslový komplex až do posledního kouta.

Kapitán Sikhra a Glu Olo leželi vedle sebe v rozbitém vznášedle, které narazilo do zdi. Na podlaze byli tři mrtví Skokani.

Až sem se oba Pozemšťané stáhli poté, co je zaměřila skupina Posbiů. Svými zbraněmi odrazili první útok. Více než dvě třetiny útočníků zahynuly pod palbou. Už bylo jen otázkou času, kdy je najdou paralyzující paprsky narkotických zbraní.

Ovšem pak přišel zázrak, o kterém Mahaut hovořil s Rhodanem.

Posbiové byli zahnáni přesilou Skokanů, ale Skokani zůstávali nadále ve svých úkrytech.

„Pryč!" zvolal Sikhra. „Zpátky! Vracíme se!"

Nemuseli se bát, že by v nich Skokani poznali Pozemšťany. Mahautova skupina byla neutrálně oblečena.

Oba muži vylezli ze zdemolovaného vozu, vyskočili a prchali do spleti ulic města.

„Hyperkomová stanice, kapitáne!" upozornil Glu Olo šéfa jednotky na Rhodanův rozkaz. Ale nyní by bylo šílenství pokoušet se tu stanici rozbít.

Sikhra objevil nezničené vznášedlo. Oba muži nasedli a Olo zajásal. Vznášedlo fungovalo!

Posbiové se při útoku na město vyhýbali ničení strojů, jako ostatně všude, kde se objevili. Sami byli stroje a své krajany milovali.

Sikhra popadl řízení vznášedla a vznesl se do výšky deseti metrů. Letět nad pouští planety nepředstavovalo žádné riziko. Byla plochá jako talíř.

Ale museli počítat s tím, že je budou pronásledovat Posbiové. Nad městem se pořád ještě vznášelo jedenáct fragmentálních lodí.

„Kam vlastně letíme?" zeptal se Olo.

„Zavolejte Luigiho. Každých deset vteřin ať vysílá naváděcí signál. "

„Rozkaz. "

O pár minut později vznášedlo dosedlo uprostřed pouště vedle úkrytu čtyř mužů komanda. Ale Glu Olo podotkl: „Stejně se nemůžu zbavit dojmu, jako by roboti přesně věděli, kde jsme, kapitáne. "

Sikhra se zatvářil zarputile. Na Australanovo mínění častokrát dal.

„Olo, zavolejte ostatní, ať nasednou. Musíme šetřit náš vlastní kyslík. Tahle loď má dost kyslíku pro všechny. "

A pak svým mužům vysvětlil, co chce udělat.

* * *

Chtěl přece jen zničit hyperstanici, ale nejdřív se svých lidí zeptal, jestli s tou akcí souhlasí. Souhlasili všichni bez výjimky.

Jenomže sotva se přiblížili k městu, odhodila je silná tlaková vlna, způsobená silným zbraňovým paprskem, který dopadl nedaleko do písku pouště.

„Střílejí po nás z fragmentální lodi!" vykřikl Mahaut. „Držte se!"

A pak řídil vznášedlo jako opilý. Náhle měnil kurz letu, a znovu a znovu.

Další paprsek.

Opět je minul.

Muži na palubě vznášedla dobře věděli, co to znamená. Posbiové je zaměřili a chtějí je zneškodnit. Už by na své vlastní životy nevsadili ani pětník.

„Připravte se! Budeme vystupovat!" rozkázal Sikhra. „Zavřete skafandry, nevysílejte, ale buďte nastaveni na vlně Oka. Podle informací ze Země ji Posbiové neumějí zaměřit. Vlna Oka... Rychle, otevřít dveře! Jdeme ven!"

* * *

Perry Rhodan byl stále ještě na palubě křižníku společně s Van Modersem. Zdálo se, jako by čekal na nějaké nové zprávy, ale žádné nepřicházely.

Spojař opět vstoupil. „Pane, mám podezření, že někdo opravuje hypervysílačku dole na Panotolu. Její výkon náhle vzrostl!"

To nebyla dobrá zpráva.

„Modersi, čert vem ty vaše Posbie. Zamilují se do každého rozbitého stroje a hned ho opravují!"

Ale robotik na impertinence nereagoval. Místo toho věcně poznamenal: „Pane, proč sem nepovoláte flotilu? Ta by si s jedenácti fragmentálními loděmi přece měla poradit!"

„A co pak? Co když Posbiové na ztrátu jedenácti lodí odpovědí příletem celé své flotily? Co když bioroboti mají statisíce lodí? Smetou nás jednou provždy!"

„Ale stejně k tomu jednou dojde, jestli je tomu tak. "

„Možná ne! Já jenom chci, aby mi moji vědci prozradili, kde mají Posbiové Achillovu patu. Jakmile to budeme vědět, už nebudou tak nebezpeční... "

Znovu spojař: „Pane, telekom z Panotolu! Kapitán Sikhra utíká před Posbii. První útok odražen. Nelze zničit hyperkomovou stanici. Situace je zlá. Konec. "

Rhodan se sklonil k mikrofonu: „Spojte mě s THEODERICHEM!"

O zlomek vteřiny později: „Ano, pane, pan Bull čeká!"

„Bully, poletíš nám s THEODERICHEM v ústrety. Gucky ať je připraven. Rozkaz pro Deringhouseho: okamžitě poslat pět set lodí do soustavy Panotu. V žádném případě neopouštět libační zónu. Vydám přesné rozkazy!"

Ale pořád ještě nebyl hotov s přípravami.

„Telekomové spojení s kapitánem Sikhrou!"

Musel chvíli čekat.

„Pane, kapitán Sikhra se nehlásí!"

„Zkoušejte to!"

Spojili se teprve za nekonečně dlouhých třináct minut.

„Tady Rhodan. Poslouchejte dobře, Sikhro! Za tři hodiny si vás

vyzvedneme. Osobně mi odpovídáte za to, že vaše skupina zůstane pohromadě. Za dvě hodiny a padesát minut začnete vysílat naváděcí signál. Jak to u vás vypadá?"

„Horší to být nemůže, pane. Srdečně vás zdravíme!"

„Nevykládejte nesmysly, kapitáne!" energicky opáčil Rhodan.

„Jasně... Ale oni se už zase blíží... "

Spojení bylo přerušeno.

* * *

Pět set kosmických lodí Pozemšťanů vpadlo do soustavy Panotu. Pět set kosmických lodí od superobrů až ke stíhačkám se hnalo k planetě Panotol. Vlajková loď THEODERICH se pořád ještě pohybovala v librační zóně poloprostoru a sledovala pohyb flotily.

Rhodan s Modersem už zase byli na palubě vlajkové lodi. Vedle Rhodana stál myšob Gucky. Zdálo se, že naslouchá do dálky. Skutečně telepaticky naslouchal Rhodanově plánu. Pak se soustředil a teleportoval přímo do své kajuty.

Už tam byl i šéf jednotky mutantů John Marshall. On a Gucky byli nejlepšími telepaty jednotky.

„Já nechci žádnou zbraň, " odporoval myšob, ale nakonec si přece jen vzal malý dezintegrátor. „Řekni šéfovi, že čekám u transmiteru. "

Pak myšob teleportoval.

* * *

Vyděsil seržanta, který transmiter hlídal. Ale na nic nečekal a hned se zeptal: „Tak co, seržante, je ta věc připravená?"

Seržant zalapal po dechu, ale hned se pustil do naučeného odborného výkladu jak zacházet s transmiterem a jak jej používat k vlastní potřebě.

„Hochu, hochu, " mávl rukou Gucky. „Když jsem já poprvý použil transmiter, tvýmu dědečkovi ještě přebalovali plínky. "

Docupital k malému přenosnému přístroji, sevřel jej v packách a pak zase zmizel.

* * *

Tentokrát materializoval na poušti.

„Ale sakra!" ulevil si. „Tady je ale Posbiů!"

Zároveň si vzpomněl na Rhodanovo varování ohledně zákeřných narkotických paprsků Posbiů, před kterými by ani on neunikl.

Zahleděl se na osm Posbiů, kteří k němu mířili, soustředil se a rozehrál své obávané telekinetické síly. Osm Posbiů se vzneslo do velké výšky a pak se s rachotem zřítili dolů a rozbili se na šrot.

Ale blížili se další...

Gucky udělal několik krátkých teleportačních skoků po sobě, aby je zmátl.

„Však já vám zamotám ty vaše zvědavý hlavy, " poznamenal přitom.

Ale pak si čehosi všiml.

Vyděsilo ho to!

Spatřil Posbie, který nesl v náručí Peteho Masterse. Pete se nehýbal!

„Zatraceně, Moders měl recht. Ty potvory se fakticky chtěj učit. Ale ne na nás!"

V následujícím okamžiku znovu teleportoval a octl se zmíněnému robotovi v zádech. Robot nic netušil, když ho Gucky zezadu zničil dezintegrátorem. Pád Peteho Masterse zachytil pomocí telekineze. Pak si ho převzal a zmizel s ním.

Rozhlížel se.

Žádného Posbie nablízku neobjevil. Bleskurychle zapnul transmiter. Ale musel přitom zničit další dva dotěrné bioroboty. Klel jako pohan.

Pak telepaticky zachytil zoufalé myšlenky. Poznal, že patří Luigimu Pagnottimu a Willisovi. Ale nenechal se tím odlákat. Napravo dva, nalevo tři roboti. Gucky teleportoval do zad trojice a proměnil je pomocí dezintegrátoru v prach. Totéž provedl s dvojicí a pak už na nic nečekal a postupně odnášel muže komanda k transmiteru.

Mahauta Sikhru donesl jako posledního. Když kapitán zmizel v

transmiterovém poli, Gucky vypnul přístroj. On sám jej nepotřeboval.

Pak se soustředil a skočil.

Jen o zlomek vteřiny později se půda, na které stál, proměnila pod palbou několika paprskometů ve žhavou lávu. To už ale Gucky materializoval ve velínu THEODERICHA.

* * *

Sikhrovo hlášení bylo precizní a Rhodan mu se zájmem naslouchal, i když neustále svíral ruce do pěstí. Když kapitán skončil, Rhodan se vážně zeptal:

„Zatím jsme za tu větší hrozbu z mezigalaktického prostoru považovali neviditelné Lauriny. Nyní se však ukazuje, že nás tihle roboti ohrožují mnohem více. Ovšem nejhorší ze všeho je ta vaše teorie, Modersi: Posbiové mají instinkt, který je nutí učit se, aby zvládali nové situace. Když si uvědomíme, že někde tam dole leží vrak Totztalovy lodě, jímá mě děs. Co bude, až ho Posbiové prostudují, až se naučí zacházet s palubním počítačem Skokanů a až si z něj odejmou uložené souřadnice planet? My šichni přece chceme normálně žít! A to je možné, pouze když se budeme bránit! Musíme se podívat i té nejnepříjemnější realitě zpříma do tváře!"

Krátce nato Moders se Sikhrou opustili Rhodanovu kajutu.

„Mluvil dobře, " poznamenal Moders.

„Jo, " souhlasil Mahaut Sikhra, „je to správný muž na správném místě. A proto taky věřím, že se jednoho dne vypořádá i s těmihle zatracenými Posbii!"

Ani jeden z nich si nevšiml jak THEODERICH zrychluje a opouští soustavu Panotu. Už nemysleli na boj pozemské flotily s fragmentálními loděmi. Myšlenky obou mužů se soustředily na Perryho Rhodana. Na dědice vesmíru...

MYŠOBOVO ŠKOLENÍ

Vážení přátelé,

pokračujeme v přehledu, který vám umožní se bez potíží začíst do nové řady Perryho Rhodana, jež bude souběžně s existující edicí vycházet od ledna 1998 v našem nakladatelství.

Svazek 150 začíná rokem 2326. Pod Atlanovým vedením vzniká OSH (Organizace spojených hvězd), zásahová jednotka z pečlivě vybraných specialistů, která je nakloněna Solárnímu impériu.

Superinteligence ID prchá před blíže neurčeným nebezpečím z Mléčné dráhy, předtím však po Galaxii poschovává 25 buněčných aktivátorů. Začíná bezpříkladná honba za nesmrtelností. Rhodanovi a OSH se však podaří většinu aktivátorů zajistit.

Nová hrozba vyvstává s Krňousy a Hrůzouny. Tito skoro nenapadnutelní živočichové změní svou žravostí celou planetu za několik dní v navždy neobyvatelnou kamenitou poušť. Jediné vejce Hrůzouna, které se pak množí dělením, může zahubit celý svět.

Perry Rhodan a Pozemšťané narazí na Bluesy, kteří si na východní straně Galaxie vybudovali silné impérium. Bluesové využívají sekret Krňousů, molkex, k pancéřování svých lodí. Pozemšťané později vyvinou proti této substanci zbraň, Bluesy porazí a uzavřou s nimi mírovou smlouvu.

Mistři ostrovů (svazek 200 až 299) je prvním cyklem o 100 svazcích. Mezi fany platí i 30 let po svém prvním vydání k nepopiratelným vrcholům seriálu.

Roku 2400 objeví Perry Rhodan na palubě nové vlajkové lodi Solární flotily CREST II v centru Mléčné dráhy obrovský transmiter, sestávající z šesti do kruhu uspořádaných sluncí. Cesta ho vede do galaxie Andromeda, vzdálené 2, 4 milionu světelných let. Zjistí, že Země byla už před 50 000 lety obydlena Prvním lidstvem - Lemury. Děsivá válka s Haluty (třímetrovými obry se čtyřmi pažemi, kteří mohou svému tělu dodat pevnost molekulárně zahuštěné oceli) je však donutí k útěku na Andromedy. Na Zemi zůstanou jenom ti, kteří přežili, a o tisíciletí později pak vytvářejí Druhé lidstvo - Pozemšťany.

Sedm Lemurů se při útěku zmocní buněčných aktivátorů a stane

se pány nad novou galaxií. Jako Faktor VII až Faktor l vytvoří v průběhu tisíciletí nelidský a brutální mocenský systém. Perry Rhodan a jeho spojenci nakonec přijdou na jejich tajemství. Smrtí Faktora l, nadpozemsky krásné Mirony Thetin, zavládne v Andromedě konečně mír.

Cyklus Mistři ostrovů přinesl do seriálu řadu postav, které částečně přežily až do současného děje, především Haluta lcha Tolota. Nezapomenutelná jsou rovněž dobrodružství Čejena Dona Redhorse, odyssea CRESTU II dutou planetou Horror, nebo legendární romance mezi Mironou Thetin a Arkonidanem Atlanem. V dalších letech se autoři stále vraceli k příběhům tohoto cyklu, takže existuje řada paperbacků a povídek, které rozvíjejí děj tohoto nepopiratelného evergreenu.

l další cyklus (M 87) má sto svazků a odehrává se třicet let po vítězství nad Mistry ostrovů. Nastupuje Svobodný obchodník Roi Danton - a vyklube se z něj Rhodanův syn Michael (zrozený ze spojení s Plophosankou Mory Rhodanovou-Abroovou), který chce uniknout všemocnému stínu svého otce a postavit se na vlastní nohy. V jednom sektoru Mléčné dráhy se objeví gigantická robotská stanice OLD MAN. Později Perry Rhodan zjistí, že kopulovitý kolos o průměru rovných 100 km je produktem několika statečných Pozemšťanů ještě z dob boje s Mistry ostrovů, který dorazil k cíli o 30 let později.

Dalším protivníkem jsou Halutům se podobající Dvojkondicionovaní. Létají v živoucích lodích, Dolanech, a prohlašují se za časovou policii. Obviní Pozemšťany z tzv. časových zločinů (které však spáchali Mistři ostrovů) a za trest je chtějí zlikvidovat. Zmocní se OLD MANA a dojde ke kosmické bitvě, při níž je pozemská vlajková loď CREST IV jakousi tajemnou zbraní Dvojkondicionovaných odmrštěna do galaxie M 87. Rhodan narazí na Budovatele centra, pány galaxie M 87, přijde na záhadu původu Halutů a na souvislosti kolem časové policie.

Když se Perry Rhodan a jeho druzi za pomoci Budovatelů centra vrátí do Mléčné dráhy, právě tam začíná velká ofenzíva Dolanů proti Zemi. Lidstvo je po těžkých ztrátách na pokraji zkázy. Nakonec zasáhne OLD MAN, nasadí proti časové policii zatím neznámou

zbraň a odvrátí katastrofu.

Cyklus Cappin, který má rovněž 100 svazků, začíná v roce 3430. Uplynulo tedy skoro tisíc let a situace v Mléčné dráze se od základu změnila. Z různých pozemských kolonií vyrostly mocné hvězdné říše, z nichž se některé stavějí proti mateřskému světu. Perry Rhodan ve snaze zabránit bratrovražedné válce přenese celou sluneční soustavu na pět minut do budoucnosti a nepřítel zaútočí doprázdna.

Nastávají však nové problémy. Satelit smrti, který po tisíciletí obíhá kolem Slunce a nikdo o něm nevěděl, se aktivuje a hrozí nebezpečí, že Slunce změní v novu. Perry Rhodan zjistí, že před 20 000 lety prováděli někteří příslušníci civilizace Cappinů na Zemi zakázané genetické experimenty. Aby se na ně nepřišlo, instalovali Satelit smrti, který se zaktivuje, jakmile se k němu přiblíží bytosti na určitém kulturně-technickém vývojovém stupni, a vyhladí veškeré stopy jejich práce. Tohoto stupně lidstvo zjevně dosáhlo.

Strojem času odcestuje Perry Rhodan a tým specialistů do minulosti, aby zabránili stavbě satelitu. Tam najdou v osobě Cappina Ovarona, který chce zločinné genetiky vyřadit, cenného spojence, a satelit se podaří zlikvidovat.

Perry Rhodan pak lodí MARCO POLO odveze Ovarona do jeho vlasti, galaxie Gruelfin, a narazí tam na podivné poměry. Takererové, jeden cappinský národ, převzali moc a nastolili krutovládu. Perry Rhodan s Ovaronem obnoví spořádané poměry a odrazí invazi Takererů proti Mléčné dráze.

OD ROJF K PAN-THAU-RA (svazky 500-999)

Roku 3441 se MARCO POLO vrací z Gruelfinu do vlasti -a setká se s nepopsatelným chaosem. Mléčnou dráhou prolétá Roj, jakási mobilní minigalaxie, a vyvolává demenci skoro všech inteligentních bytostí. Nesmrtelní kolem Perryho Rhodana shromáždí několik imunních jedinců, vniknou do Roje a zjistí, že tento obrovský útvar vytvořili před dávnými časy Neznámí, aby pod vedením Cynosů šířili ve vesmíru inteligenci. Potom se však k moci dostali Karduuhlové, bytosti chované Cynosy, kterým se Roj vymkl z rukou a svůj úkol zneužili pro vlastní zájmy.

Pozemšťané pomohou Cynosům Roj dobýt a ti pak opouštějí Mléčnou dráhu. Tajemství Roje bude odhaleno až později.

V krátkém intermezzu (svazky 570-599) opět vystoupí osm příslušníků sboru mutantů, kteří zemřeli v roce 2909 a kteří před svou smrtí stačili vyslat svá vědomí do hyperprostoru. Perry Rhodan bývalým přátelům pomůže. Později je přijme superinteligence ID a včlení je do kolektivní inteligence.

Roku 3456 se lidstvo zaplete do boje mezi superinteligencemi ID a anti-ID, který se dostane do učebnic dějepisu jako Kosmické šachy. Po dobrodružstvích v paralelním vesmíru, v němž je Mléčná dráha ujařmena negativním Perrym Rhodanem, se anti-IDovi podaří nahradit jeho mozek naprogramovaným duplikátem a originál za neznámým účelem unést.

Po neuvěřitelné anabázi ve vzdálené galaxii Naupaum se pravý Rhodanův mozek vrací do vlasti. Anti-ID je poražen a za porušení pravidel kosmických konfliktů ho kosmokraté vykáží do vyhnanství do Bezejmenné zóny, což je jakási mezidimenze.

Svazkem 650 začíná invaze Larů, kteří chtějí Mléčnou dráhu včlenit do Hetosu sedmi, tedy svazku sedmi galaxií, a Perryho Rhodana jmenovat místodržitelem - Prvním Hetranem. Rhodan naoko souhlasí a potají podporuje své přátele v ilegální činnosti. Když Larové jeho dvojakou hru odhalí, vystřídá ho ve funkci Těžký Leticron.

Jakmile Larové zaútočí na Sluneční soustavu jako na zárodek odporu, situace se vyostřuje. Perry Rhodan se snaží dostat obrovským transmiterem Zemi a Měsíc do bezpečí. Plán však nevyjde. Vyzáření sice proběhne podle očekávání, ale Země s Měsícem se dostanou do vzdáleného Hvězdného víru, spojení dvou galaxií, připomínajícího pupeční šňůru, v němž je uzavřen bezpočet sluncí a planet. Zatímco Země pomalu ale jistě putuje ke hvězdě Medailon, dochází ke konfliktu s Ploohny, vládnoucími civilizacím ve Víru. Perry Rhodan se s nimi spojí a Ploohnové pak Zemi a Měsíc stabilizují na oběžné dráze kolem Medailonu.

Uplyne několik desítek let a zjistí se, že sluneční záření lidi mění. Ztrácejí schopnost vnímat city a nastává Období bezcitnosti. Tomu se vymyká jen několik Imunních a vlastníci buněčných aktivátorů. Ale i v řadách Nesmrtelných se najde výjimka: Reginald Bull má zřejmě vadný aktivátor. Dochází ke vzpouře a k vyhnání

Imunních ze Země. Prchají v dálkové lodi SOL, zatímco na Zemi vzniká chmurný režim bezcitů.

V Mléčné dráze vládnou stejně jako předtím Larové. Galaktickou koalicí za důstojnost civilizací (GAKDC) vzniká odbojová organizace všech galaktických civilizací proti invazorům. Na světě Gee v temné mračnu Provconova pěst, se pod záštitou Arkonidana Atlana utvoří Nové einsteinovské impérium (NEI) jako centrum svobodného lidstva. Perry Rhodan zatím pátrá v galaxii Balayndagar po cílech a motivech Hetosu. Nalezne spojence v civilizaci Kelosků a roku 3581 se vrací do Mléčné dráhy.

V Hvězdném víru hrozí Zemi, že se zřítí do Jícnu, což je vysokoenergetický vír v nejtenčím místě galaktické pupeční šňůry. ID zasáhne, vysvobodí lidstvo z bezcitnosti a včlení je do sebe. Rhodan a Atlan se na SOLU vydají pátrat po beze stopy zmizelé Zemi, jíž Jícen přesunul kamsi do vesmíru...

Ouvej - je toho příliš i na myšoba. Takže zase příště!

Zdraví vás Gucky,

myšob a poručík Sluneční flotily